

Februar - März

1941

Luty - Marzec

Nr 2-3

MITTEILUNGSBLATT

DER INDUSTRIE UND HANDELSKAMMER IN LUBLIN

HERAUSGEBER: DR. PAUL KRITZ - KOMMISSARISCHER LEITER

BIULETYN INFORMACYJNY

IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W LUBLINIE

WYDAWCA: DR. PAUL KRITZ - KIEROWNIK KOMISARYCZNY

Z. KRÓL

*address me please
25/4 -*

Firma: Gae

D. 78/59/155

int. 2000

Inhaltsverzeichnis.

Spis rzeczy.

Handelsregisterrecht.

Die firmenrechtliche Bedeutung der Bezeichnung „Haus“	3
---	---

Devisenrecht.

Devisenrechtliche Vorschriften bei Geschäftsreisen in das Ausland	3
Devisenbestimmungen zur Wareneinfuhr	5
Befreiung einiger Warenlieferungen von der Vorlage der Devisenbescheinigung	5
Zahlungsverkehr des Generalgouvernements	5
Zollermässigungen bei der Einfuhr von Waren aus ehemals polnischen Gebieten	6
Zahlungsverkehr mit den Ausland	7

Bewirtschaftungsvorschriften.

Bewirtschaftung der Herstellung von Seifenersatz- und Waschhilfsmitteln	7
Verwendung von Bestellbuchabschnitten zur Lieferung von Erzeugnissen aus Eisen und Stahl	8
Genehmigungsverfahren bei Metallanträgen	8
Anordnung Nr. 4 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement	9
Stoffe ohne Bezugschein	11
Verkauf von Handarbeitsgarnen	12

Preisüberwachung.

Pflicht zur Ausstellung von Handelsrechnungen	12
Höchstpreise für handwerklich hergestellte Schuhe und für Schuhreparaturen im Distrikt Lublin	12
Höchstpreise im Friseurgewerbe	14
Handelsspannen im Geschäftsverkehr mit Erzeugnissen aus Eisen und anderen Metallen	15
Preise für Haferflocken, Hülsenfrüchte und Futtermittel	21
Preise für Erzeugnisse aus Gerste	22
Preise für Marmelade	22

Einzelhandel.

Ordnung und Sauberkeit im Laden	23
Vorschriften für polnische Buchhandlungen	24

Arbeit.

Arbeitskarten im Generalgouvernement	24
Gestaltung der Arbeitsbedingungen im Generalgouvernement	25
Berufsausbildung	28

Verkehr.

Verlängerung von Ausnahmetarifen:	
a) Kartoffeln	29
b) Holz	29
c) Steine	29
d) Ton	29
e) Düngemittel	29
Änderung der Stellgebühr	30
Frachtbezahlung im Auslandsverkehr	30
Einführung des internationalen Eisenbahngütertarifes auf der Ostbahn	30
Fehlleitungen von Postsendungen	30

Verschiedenes

Zinssätze im Generalgouvernement	31
Befreiung von der Umsatzsteuer	32
Reichsmesseamt Leipzig	33
Vertretung von Firmen	33
Eisenhüttengemeinschaft Ost	33

Prawo rejestru handlowego.

Określenie firmowe „Dom“ pod względem prawnym	3
---	---

Prawo dewizowe.

Przepisy dewizowe, dotyczące podróży handlowych za granicę	3
Postanowienia dewizowe w sprawie importu towarów	5
Zwolnienie z obowiązku posiadania zaświadczeń dewizowych przy niektórych dostawach na teren Generalnego Gubernatorstwa	5
Obrót płatniczy Generalnego Gubernatorstwa	5
Zniżki celne przy imporcie towarów z byłych obszarów polskich	6
Stosunki płatnicze z zagranicą	7

Przepisy gospodarcze.

Reglamentacja wyrobu surogatów mydła i pomocniczych środków do prania	7
Użytkowanie odcinków ksiąg zamówień dla dostaw wyrobów z żelaza i stali	8
Postępowanie w związku z podaniami o przydziały metali	8
Zarządzenie Nr. 4 kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy	9
Gospodarka tkaninami	11
Sprzedaż przędzy do robót ręcznych	12

Kontrola cen.

Obowiązek wystawiania rachunków handlowych	12
Zarządzenie o cenach maksymalnych na ręcznie wykonane obuwie i reparacje obuwia w Dystrykcie Lubelskim	12
Zarządzenie w sprawie cen maksymalnych w zawodzie fryzjerskim w Dystrykcie Lubelskim	14
Rozpiętość cen w handlu wyrobami żelaznymi i wyrobami z innych metali	15
Ceny płatków owsianych, owoców strączkowych i produktów karmnych	21
Ceny wytworów jęczmiennych	22
Ceny marmelady	22

Handel detaliczny.

Porządek i czystość w sklepie	23
Przepisy, dotyczące księgarń polskich	24

Praca.

Karty pracy w Gen. Gubernatorstwie	24
Kształtowanie warunków pracy w Generalnym Gubernatorstwie	25
Wykształcenie zawodowe	28

Komunikacja.

Przedłużenie taryf wyjątkowych:	
a) ziemniaki	29
b) drzewo	29
c) kamienie	29
d) glina	29
e) nawozy sztuczne	29
Zmiana opłat za podstawienie wagonu	30
Opłaty przewozowe w obrocie z zagranicą	30
Wprowadzenie międzynarodowej taryfy kolejowej dla Ostbahn	30
Fałszywe kierowanie przesyłek pocztowych	30

Różne.

Stawki procentów w Gen. Gubernatorstwie	31
Zwolnienie od podatku obrotowego	32
Targi Lipskie	33
Przedstawicielstwo firm	33
Stowarzyszenie Hut Żelaznych Ost	33

Zur Beachtung.

Die erste Nummer unseres Mitteilungsblattes ist im Zuge des Auskaufs der Registerkarten durch die Gemeinden an die einzelnen Firmen zur Verteilung gebracht worden.

Nunmehr wird die Verteilung der Zeitschrift auf Grund unserer Anschriftenerfassung im Postversand vorgenommen.

Dla informacji,

Numer pierwszy Biuletynu Informacyjnego przekazaliśmy przez poszczególne gminy w związku z wykupywaniem kart rejestracyjnych.

Obecnie wysyłamy nasze pismo pocztą według naszego rozdzielnika adresowego.

Handelsregisterrecht.

Die firmenrechtliche Bedeutung der Bezeichnung „Haus“.

Die Industrie- und Handelskammern des Reiches bemühen sich grundsätzlich, die Auffassung zur Geltung zu bringen, dass die Führung des Firmenzusatzes Haus „nur für solche Geschäftsbetriebe zulässig ist, die in Bezug auf die Höhe des Umsatzes und des Kapitals, die Grösse des Lagers und die Zahl der Gefolgschaftsmitglieder über das in dem betreffenden Gewerbe normale Mass hinausgehen und eine führende Stellung unter ähnlichen Betrieben einnehmen.“ Die in Anführungszeichen gesetzten Worte stellen eine Formulierung dar, wie sie die Arbeitsgemeinschaft der Industrie- und Handelskammern in der Reichswirtschaftskammer im Jahre 1937 einmal vorgenommen hat.

In der Rechtssprechung konnten diese Grundsätze noch nicht in vollem Umfange durchgesetzt werden. Die Gerichte halten häufig noch an der an sich nicht zu bestreitenden Tatsache fest, dass Firmenbezeichnungen, die mit dem Wort Haus gebildet sind, in weitem Umfang unbeanstandet auch für kleinere Geschäfte gebraucht werden und dass die Verwässerung, die der Begriff in der Zeit vor der nationalsozialistischen Umwälzung erfahren hat, auch heute noch nicht beseitigt ist. Soviel kann man aber wohl schon sagen, dass einem nicht ins Handelsregister eingetragenen Unternehmen auf jeden Fall die Bezeichnung Haus verwehrt wird. Einzelne Spezialbegriffe wie „Reformhaus“ und „Leihhaus“ werden dagegen auch von den Industrie- und Handelskammern als üblich gewordene Bezeichnungen für Geschäfte jeder Grösse in diesem Geschäftszweig anerkannt.

Wir selbst treten in unseren Gutachten dafür ein, dass nur Geschäfte den Firmenzusatz Haus zugebilligt bekommen, die die durchschnittliche Betriebsgrösse am Orte überragen, wobei wir uns darauf beschränken, diejenigen Fälle zu prüfen, die aus irgend einem Anlass an die Kammer herangebracht werden.

Devisenrecht.

Devisenrechtliche Vorschriften bei Geschäftsreisen in das Ausland.

Für den Kaufmann ist es von besonderem Interesse, zu wissen, welche devisenrechtliche Vorschriften er bei der Durchführung von Geschäftsreisen ins Ausland zu beachten hat.

Prawo rejestru handlowego.

Określenie firmowe „Dom“ pod względem prawnym.

Izby Przemysłowo - Handlowe Rzeszy starają się ustalić pojęcie „Dom“ jako określenie do brzmienia firmy. Określenie to „dopuszczalne jest tylko dla tych przedsiębiorstw, które pod względem wysokości obrotu i kapitału, wielkości składu i ilości swoich pracowników przekraczają normalną granicę w odnośnej branży i zajmują przodujące miejsce wśród pokrewnych sobie przedsiębiorstw“. Słowa te, ujęte w cudzysłów, podają, w jaki sposób to zagadnienie zostało sformułowane przez Wspólnotę Pracy Izby Przemysłowo-Handlowych w Izbie Gospodarstwa Rzeszy w r. 1937.

W sensie prawnym zasady te nie mogły być jeszcze przeprowadzone w całej rozciągłości. Sądy są jeszcze zdania, że określenie firmy z dodatkiem słowa „Dom“ w szerokim zakresie jest używane także przez małe przedsiębiorstwa i że wątpliwości, wynikające z tego pojęcia, powstałe przed przewrotem narodowo - socjalistycznym, do dziś dnia nie zostały jeszcze usunięte. Jedno można jednak już powiedzieć, że przedsiębiorstwo niewpisane do rejestru handlowego w żadnym wypadku nie ma prawa używania słowa „Dom“. Jednak pojedyncze specjalne nazwy firm jak „Dom Reformy“ i „Dom Pożyczkowy“ są uznawane także przez Izby Przemysłowo - Handlowe jako pojęcia zwyczajowo przyjęte dla określenia przedsiębiorstw każdej wielkości tej branży.

Z naszej strony wyrażamy opinię, że tylko takim przedsiębiorstwom można przyznawać prawo używania dodatku „Dom“, które w danej miejscowości wyrastają ponad poziom przeciętny swojej branży. Izba ogranicza się do zbadania tych spraw w miarę, jak one do niej wpływają.

Prawo dewizowe.

Przepisy dewizowe, dotyczące podróży handlowych za granicę.

Znajomość przepisów dewizowych, dotyczących podróży handlowych za granicę ma dla kupca pierwszorzędne znaczenie. Udziela się więc zainteresowanym następujących krótkich informacji:

Es seien daher in Folgendem kurze Ratschläge erteilt: Eingangs sei erwähnt, dass die Devisenvorschriften zum Schutz der Währung und der Wirtschaft für das Generalgouvernement geschaffen worden sind. Durch ihre Anwendung besteht die Möglichkeit, die wirtschaftlichen Beziehungen zum Devisenausland planvoll zu gestalten, so dass die Gewähr dafür geboten ist, die anfallenden Devisen nur den Zwecken, die als volkswirtschaftlich gerechtfertigt anzusehen sind, zuzuführen.

Es dürfen daher Zahlungsmittel aller Art, in- und ausländische, nur mit einer besonderen devisenrechtlichen Genehmigung ins Ausland überführt werden. Als Devisenausland gilt auch das Reich, mit dem sich der Geschäftsverkehr in den weitaus meisten Fällen abwickeln wird.

Es kann ohne besondere Genehmigung im Reiseverkehr nur ein Betrag von 20.— Zloty ins Ausland verbracht werden. Sofern höhere Beträge mitgenommen werden sollen, bedarf es hierzu einer besonderen Genehmigung der Devisenstelle in Krakau.

Diejenigen im Generalgouvernement ansässigen Firmen, die des öfteren durch ihre Angestellten Geschäftsreisen ins Reich durchführen lassen, genießen eine Devisenerleichterung dadurch, dass sie bei der Devisenstelle in Krakau eine allgemeine Genehmigung für Geschäftsreisen beantragen können.

Denjenigen Firmen, denen eine allgemeine Genehmigung erteilt wird, werden „Bescheinigungen der Devisenstelle Krakau über die Mitnahme von Reichsmark- und Zloty-Beträgen für Geschäftsreisen nach dem deutschen Reich“ in blanco ausgehändigt. Diese Bescheinigungen berechtigen beim Überschreiten der Grenze in beiden Richtungen zur Mitnahme von RM. 10.— und Zloty 580.—; sie müssen von den Firmen ausgefüllt und mit dem Firmenstempel versehen werden. Die mitgenommenen Zlotybeträge können unter Vorlage dieser Bescheinigungen im Reich in Reichsmark eingewechselt werden. Übrigens fallen unter diesen Begriff der Geschäftsreisen nach den geltenden Bestimmungen auch Urlaubsreisen der reichsdeutschen Angestellten der im Generalgouvernement ansässigen Firmen.

Zu beachten ist, dass die Mitnahme höherer Beträge nur mit besonderer Erlaubnis gestattet ist, und dass aus diesem Betrage nur die Bestreitung von Reise- und Unterhaltskosten, nicht jedoch irgendwelche andere Zahlungen gestattet sind.

Für Geschäftsreisen, die von Angestellten der im Reichsgebiet ansässigen Firmen ins Generalgouvernement durchgeführt werden sollen, gilt folgende Regelung:

Der Geschäftsreisende kann, sofern er im Besitz eines gültigen Passierscheines und einer Bescheinigung der für seine Firma zuständigen Industrie- und Handelskammer ist, aus der hervorgeht, dass die Reise aus wirtschaftlichen Gründen erforderlich ist, beim Überschreiten der Grenze zwischen dem Deutschen Reich und dem Generalgouvernement bis zu RM. 300.— oder Zloty 600.— in beiden Richtungen mitnehmen. Er hat sogar die Möglichkeit, auf Grund einer derartigen Bescheinigung ohne besondere Genehmigung 600.— Zloty bei einer Devisenbank oder einer Wechselstube im Reich zu erwerben. Die Abgabe des Betrages wird in der Bescheinigung vermerkt.

Die Bescheinigung der Industrie- und Handelskammer kann auch zur Umwechslung von Zahlungsmitteln im Generalgouvernement dienen, sofern nicht bereits im Reich der zulässige Betrag in Zloty-Währung erworben wurde. Sie muss auch bei der Wiederausfuhr von nicht verbrauchten Beträgen vorgelegt werden können.

Na wstępie należy zaznaczyć, że przepisy dewizowe zostały ustanowione dla ochrony gospodarstwa Generalnego Gubernatorstwa. Stwarzają one możliwość planowego kształtowania stosunków gospodarczych z zagranicą i zapewniają celowość gospodarczą w operowaniu dewizami.

Środki płatnicze różnego rodzaju, wewnętrzne i zagraniczne wolno przekazywać za granicę tylko za specjalnym, odpowiadającym przepisom dewizowym, pozwoleniem. Rzeszę, z którą ruch handlowy łączy się najsilniej ujawniał, uważa się także za terytorium zagraniczne. Bez specjalnego zezwolenia nie wolno za granicę przewieźć kwoty wyższej od zł 20. W wypadku przewożenia większych sum należy mieć zezwolenie od Urzędu Dewizowego (Devisenstelle, Krakau). Firmy, osiadłe w Gen. Gubernatorstwie, które częściej wysyłają swoich przedstawicieli za granicę, mogą korzystać z zezwolenia łącznego na cały szereg wyjazdów, o które należy starać się w „Devisenstelle“, Krakau. Firmy te otrzymują zaświadczenie Urzędu Dewiz dla przewozu RM i Zł in blanco. Zaświadczenia takie uprawniają w sprawach handlowych z Rzeszą do przewozu w obie strony RM. 10.—, zł 580.—. Zaświadczenia te muszą być przez firmy wypełnione i zaopatrzone w pieczęć firmową. Przewieziona „złote“ mogą być w Rzeszy wymienione na RM.

Te same postanowienia dotyczą według istniejących przepisów także i podróży urlopowych pracowników firm z Rzeszy osiadłych w Gen. Gubernatorstwie.

Przewóz kwot wyższych dozwolony jest tylko za specjalnym zezwoleniem. Kwoty wzięte ze sobą za granicę mają służyć tylko na zapłacenie kosztów przejazdu i utrzymania. Wydawanie ich na inne cele jest niedozwolone.

Sprawa podróży handlowych do Gen. Gubernatorstwa przedstawicieli firm osiadłych w Rzeszy została uregulowana jak następuje:

Przedstawiciel handlowy zaopatrzony we właściwy paszport i zaświadczenie, wydane przez Izbę Przemysłowo-Handlową, do której przynależy, stwierdzające, że podróż jest konieczna ze względów gospodarczych, może mieć przy sobie przy przekraczaniu granicy Rzeszy i Gen. Gubernatorstwa sumę nie wyższą niż RM. 300.— lub zł 600.— w obu kierunkach.

Przysługuje mu więc prawo na podstawie wymienionego wyżej zaświadczenia bez specjalnego zezwolenia podjęcia w Banku Dewizowym, lub w jakimś kantorze wymiany zł 600.—. Czynność ta połączona jest z odpowiednią adnotacją na zaświadczeniu. Zaświadczenie Izby Przemysłowo-Handlowej może także służyć do zamiany środków płatniczych w Gen. Gubernatorstwie, o ile dopuszczalna kwota w „złoty“ nie została przedtem podjęta. Zaświadczeniem tym należy wykazać się przy wywozie kwot nieużytkowanych.

Devisenbestimmungen zur Wareinfuhr.

In Durchführung der vierten Devisenverordnung vom 25. 10. 1940 (Verordnungsblatt Nr. 63, T. I. S. 323), hat der Leiter der Abteilung Devisen im Amt des Gen. Gouverneurs am 16. 12. 1940 nachstehende Instruktion herausgegeben.

Ab 15. Dezember 1940 werden Waren, die in das Generalgouvernement eingeführt werden sollen, nur dann zum freien Verkehr oder zu einem Zollvormerkverkehr abgefertigt, wenn vom Einführer bei der Abfertigung eine Devisenbescheinigung vorgelegt wird.

Vor der Wareneinfuhr ist demnach eine devisenrechtliche Genehmigung zur Bezahlung der einzuführenden Ware zu erwirken. Anträge auf Erteilung einer Devisengenehmigung sind nicht mehr, wie bisher, auf rotem Vordruck DEV. VI, sondern auf weissem Vordruck DEV. 1/6 - ID zu stellen und von Antragstellern aus dem Distrikt Lublin bei unserer Kammer einzureichen. Die weissen Vordrucke sind erhältlich bei der Devisenstelle Krakau, Genehmigungsabteilung, Krakau 20, bei der Devisenauskunftsstelle in Lublin, Skłodowskastr. 42/3 und bei unserer Kammer.

Befreiung einiger Warenlieferungen von der Vorlage der Devisenbescheinigungen.

Im Zusammenhang mit der vierten Devisenverordnung vom 25. Oktober 1940 ist die Bekanntmachung vom 11. Februar 1941 erschienen, gemäss welcher bestimmte Warenlieferungen in das Generalgouvernement ohne die bei der Zollabfertigung geforderte Devisenbescheinigung erfolgen können.

Von der Vorlage dieser Devisenbescheinigung sind ausgenommen: Lieferungen von Kohle und Koks; Lieferungen von Zeitungen und Zeitschriften; Lieferungen auf Saatgut aus dem Deutschen Reich; Lieferungen von Arzneidrogen, pharmazeutischen Feinchemikalien und anderen medizinischen Präparaten, für die eine Einfuhrbewilligung der Abteilung Gesundheitswesen in der Regierung des Generalgouvernements vorgelegt wird; Lieferungen von Zuchtvieh und sonstigen Tieren, die von der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements eingeführt werden.

Des weiteren sind vom obigen devisenrechtlichen Abfertigungsverbot Lieferungen an Behörden des Generalgouvernements und an die Landwirtschaftliche Zentralstelle ausgenommen.

Zahlungsverkehr des Generalgouvernements.

Einem Artikel von Regierungsrat Dr. Becker in der Regierung des Generalgouvernements, Abteilung Devisen (in der „Krakauer Zeitung“ Nr. 274) entnehmen wir folgende Zeilen:

„Zu den Hauptaufgaben der Devisenbewirtschaftung gehört die Aufrechterhaltung eines geordneten Zahlungsverkehrs mit dem Reich und dem übrigen Devisenausland. Der Zahlungsverkehr mit dem Reich wird im Verrechnungswege abgewickelt, d. h. alle Zahlungen vom Generalgouvernement nach dem Reich und umgekehrt vom Reich nach dem Generalgouvernement werden über das Verrechnungsinstitut Krakau und die Deutsche Verrechnungskasse Berlin geleitet und miteinander verrechnet. Der Niederbruch der Wirtschaft im Generalgouvernement wirkte sich auf den Verrechnungsverkehr mit dem Reich aus, so dass manche Schwierigkeiten in der Aufrechterhaltung eines geordneten

Postanowienia dewizowe w sprawie importu towarów.

W związku z czwartym zarządzeniem dewizowym z dnia 25. 10. 1940 (Dz. Rozp. Nr. 63, Cz. I. str. 323), kierownik Wydz. Dewiz. Urzędu Generalnego Gubernatorstwa z dnia 16. 12. 1940 wydał następującą instrukcję:

Od dnia 15. 12. 40 zezwala się na przywóz towarów i ich oclenie tylko w tym wypadku, jeżeli importer przedłoży odpowiednie zaświadczenie dewizowe.

Należy więc przed importowaniem towarów postarać się zgodnie z postanowieniami dewizowymi o zezwolenie na zapłacenie należności celnych. Wnioski na udzielenie takiego zezwolenia składa się obecnie już nie na czerwonych formularzach DEV. VI, lecz na białych DEV 1/6-ID — i jeżeli one pochodzą z terenu Dystryktu Lubelskiego, kieruje się je do Izby Przemysłowo - Handlowej w Lublinie.

Formularze białe są do nabycia w: Devisenstelle Genehmigungsabteilung, Krakau 20, Devisenauskunftsstelle Lublin, Skłodowskastr. 42/3 i w naszej Izbie.

Zwolnienie z obowiązku posiadania zaświadczeń dewizowych przy niektórych dostawach na teren Generalnego Gubernatorstwa.

W związku z czwartym rozporządzeniem dewizowym z dn. 25 października 1940 r. ukazało się obwieszczenie z dn. 11 lutego 1941 r., w myśl którego niektóre dostawy do Generalnego Gubernatorstwa mogą być dokonywane bez zaświadczenia dewizowego, wymaganego jak wiadomo przy odprawie celnej.

Zwolnienie z tego obowiązku dotyczy dostaw węgla i koksu, gazet i czasopism, nasion sprowadzonych z Rzeszy Niemieckiej, leczniczych surowców farmaceutycznych i innych preparatów lekarskich, na których przywóz zezwolił Wydział Zdrowia Rządu Generalnego Gubernatorstwa, dostaw zwierząt rozplodowych i innych sprowadzanych przez Wydział Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

Zwolnienie obejmuje ponadto dostawy dla władz Gen. Gubernatorstwa oraz dla Centralnego Urzędu Rolniczego.

Obrót płatniczy Generalnego Gubernatorstwa.

Z artykułu w „Krakauer Zeitung“ Nr. 274 dr. Beckera, radcy rządu w rządzie Generalnego Gubernatorstwa (wydział dewiz), wyjmujemy następujący ustęp:

„Do głównych zadań gospodarowania dewizami należy utrzymanie prawidłowych obrotów płatniczych z Rzeszą i pozostałą zagranicą celną. Obrót płatniczy z Rzeszą dokonywany się w drodze rozrachunkowej, to znaczy wszystkie wpłaty z Generalnego Gubernatorstwa do Rzeszy i odwrotnie z Rzeszy do Generalnego Gubernatorstwa są skierowane do instytutu rozrachunkowego w Krakowie oraz do niemieckiej kasy rozrachunkowej w Berlinie i są między sobą wyrównane.

Zalamanie się gospodarki w Generalnym Gubernatorstwie po wojnie oddziaływało na obroty płatnicze z Rzeszą — tak, że były w tej dziedzinie do przewyżczenia duże trudności. Ponieważ obszar Generalnego Gubernatorstwa po-

Verrechnungsverkehr zu überwinden waren. Da das Gebiet des Generalgouvernements grosse Mengen Waren brauchte und andererseits noch nicht in der Lage war, seinerseits in entsprechendem Masse Waren auszuführen, waren die Zloty-Einzahlungen beim Verrechnungs-Institut Krakau zur Überweisung von Rechnungsbeträgen für aus dem Reich eingeführte Waren bis vor kurzer Zeit fortlaufend bedeutend höher als entsprechende Reichsmark-Einzahlungen bei der Deutschen Verrechnungskasse Berlin zur Überweisung ins Generalgouvernement.

Es musste daher ein Weg gefunden werden, in den gegenseitigen Überweisungen einen Ausgleich herzustellen. Nachdem zunächst durch Kreditanspruchnahme im Reich die Schwierigkeiten zum Teil gemildert worden waren, wurde durch eine geordnete Regelung der Wareneinfuhr ins Generalgouvernement die Schaffung eines Ausgleiches im Verrechnungsverkehr gesichert. Die Wareneinfuhr nach dem Generalgouvernement wurde nach Warengattungen in der Weise kontingentiert, dass im Rahmen der Zahlungsmöglichkeiten in erster Linie lebensnotwendige Waren zur Einfuhr ins Generalgouvernement zugelassen und Genehmigungen zur Bezahlung dieser Waren im Verrechnungswege erteilt werden. Zur Sicherung dieses Verfahrens ist nunmehr mit Wirkung vom 15. Dez. 1940 auch ein devisenrechtliches Abfertigungsverbot im Generalgouvernement eingeführt worden, aufgrund dessen auch praktisch nur solche Waren ins Generalgouvernement eingeführt werden können, deren Bezahlung im Verrechnungswege gesichert und genehmigt ist. Hier sei noch erwähnt, dass die Überweisungsmöglichkeiten vom Generalgouvernement nach dem Reich zur Zeit ausreichend sind, und dass daher die Kontingente für die Wareneinfuhr in einem weiten Rahmen gehalten werden können.

In der letzten Zeit sind auch die Möglichkeiten für einen Verrechnungsverkehr zwischen dem Generalgouvernement und verschiedenen anderen Ländern z. B. mit der Schweiz und Italien geschaffen worden. Die Überweisungen in diese Länder sowie aus diesen Ländern ins Generalgouvernement laufen über das grossdeutsche Clearing, d. h. sie werden über die Deutsche Verrechnungskasse Berlin, verrechnet. Zur Zeit werden mit verschiedenen anderen Ländern ebenfalls Verhandlungen über die Einbeziehung des Verrechnungsverkehrs mit dem Generalgouvernement geführt.“

Zollermässigungen bei der Einfuhr von Waren aus ehemals polnischen Gebieten.

Die im Verordnungsblatt für das Generalgouvernement, Teil II, Nr. 80. zu der 2. Anordnung über Zollermässigungen für Waren aus ehemals polnischen Gebieten vom 16. Dez. 1940 erschienene Bestimmung lautet wie folgt:

Auf Grund des § 5 Abs. 3 der Zollverordnung vom 17. Nov. 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 92) in Verbindung mit § 1 Abs. 2 der Ersten Anordnung über Zollermässigungen für Waren aus ehemals polnischen Gebieten vom 29. April 1940 (Verordnungsblatt GGP, II S. 296) ordnet der Leiter der Abteilung Finanzen in der Regierung des Generalgouvernements an:

Einziger Paragraph:

Bei der Einfuhr in das Gebiet des Generalgouvernements werden für Waren aller Art, die aus den ehemals polnischen, nunmehr dem Deutschen Reich eingegliederten Gebieten und aus dem Gebiet der Freien Stadt Danzig stammen oder in diesen Gebieten wesentlich bearbeitet worden sind, ab 1. Januar 1941 bis auf weiteres die Sätze des ehemals polnischen Einfuhrzolltarifes unter Ermässigung um 50. v. H. erhoben.

trhebuje wielkiej ilości towarów, a z drugiej strony nie jest w stanie wywozić odpowiednich ilości towarów, przeto wpłaty w złotych w Instytucie Rozrachunkowym w Krakowie, przeznaczone jako należności do przekazania za towary sprowadzone z Rzeszy, były do niedawnego czasu znacznie wyższe, niż odpowiednie wpłaty w markach niemieckich, wpłacane do niemieckiej Kasy Rozrachunkowej w Berlinie, celem przekazania ich do Generalnego Gubernatorstwa.

Musiła być przeto znaleziona droga, celem doprowadzenia do wyrównania we wzajemnym przekazywaniu płatności. Kiedy w końcu trudności te zostały częściowo złagodzone udzieleniem kredytów w Rzeszy, urzędowe uregulowanie importu towarów do Generalnego Gubernatorstwa zapewniło wyrównanie w bilansie płatniczym. Przywóz towarów do Generalnego Gubernatorstwa został uregulowany wedle gatunków towarów — tak, że w ramach możliwości płatniczych są dopuszczane do przywozu do Generalnego Gubernatorstwa w pierwszej linii towary niezbędne do życia, a zezwolenia na zapłatę tych towarów są udzielane w drodze rozrachunkowej. Dla zabezpieczenia tego postępowania został obecnie wprowadzony w Generalnym Gubernatorstwie z mocą od 15 grudnia 1940 dewizowo-prawny zakaz odprawy, na podstawie którego, także praktycznie, tylko takie towary mogą być sprowadzane do Generalnego Gubernatorstwa, których zapłata w drodze rozrachunkowej jest dozwolona.

Tu należy jeszcze nadmienić, że możliwości przekazywania z Generalnego Gubernatorstwa do Rzeszy obecnie są wystarczające, i że przeto kontyngenty przywozowe mogą być utrzymane w szerszych ramach.

Ostatnio zostały również stworzone możliwości dla obrotów rozrachunkowych między Generalnym Gubernatorstwem a innymi krajami np. Szwajcarią i Włochami. Przekazy do tych krajów z G. G., jak i do G. G. z tych krajów następują do Generalnego Gubernatorstwa za pośrednictwem wielkoniemieckiego clearingu, to znaczy, że są one przerachowywane w niemieckiej kasie rozrachunkowej w Berlinie. Obecnie są prowadzone rokowania z różnymi innymi krajami na temat wprowadzenia obrotów rozrachunkowych między nimi a Generalnym Gubernatorstwem“.

Zniżki celne przy imporcie towarów z byłych obszarów polskich.

Przepisy ogłoszone w Dzienniku Rozporządzeń Generalnego Gubernatorstwa Cz. II Nr. 80 do 2 zarządzenia o zniżkach celnych dla towarów z byłych obszarów polskich z dnia 16 grudnia 1940 r. brzmią następująco:

Na podstawie § 5 ust. 3 rozporządzenia celnego z dnia 17 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. str. 92) w połączeniu z § 1 ust. 2 pierwszego zarządzenia o zniżkach celnych dla towarów z byłych obszarów polskich z dnia 29 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GGP. II str. 296) zarządza Kierownik Wydziału Finansów w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa:

Jedyny paragraf:

Przy przywozie do obszaru Generalnego Gubernatorstwa pobiera się od towarów wszelkiego rodzaju, pochodzących z byłych obszarów polskich, a włączonych teraz do Rzeszy Niemieckiej oraz z obszaru Wolnego Miasta Gdańska, tudzież od towarów w tychże obszarach istotnie obrabianych, od dnia 1 stycznia 1941 r. aż do odwołania stawki bylej polskiej taryfy celnej przywozowej ze zniżką 50%/o.

Zahlungsverkehr mit dem Ausland.

Verbindlichkeiten, die sich auf Rechtsgeschäfte beziehen, die bei Bulgarien nach dem 14. Okt. 1940, bei Griechenland nach dem 12. Sept. 1940, bei Italien nach dem 31. Aug. 1939, bei Jugoslawien nach dem 30. Sept. 1940, bei den Niederlanden nach dem 31. Aug. 1939, bei Rumänien nach dem 31. März 1941 und bei Ungarn nach dem 18. Nov. 1940 entstanden sind, können über das Verrechnungs-Institut Krakau durch die bereits zwischen den aufgeführten Ländern und dem Reich bestehenden Verrechnungsabkommen bezahlt werden, wenn eine Genehmigung der Devisenstelle Krakau vorgelegt wird.

Der Zahlungsverkehr mit dem Protektorat Böhmen und Mähren muss, soweit Verbindlichkeiten betroffen werden, die nach dem 1. Okt. 1940 entstanden sind, über das Verrechnungs-Institut Krakau im Clearing Deutschland - Protektorat Böhmen und Mähren erfüllt werden. Hierzu ist ebenfalls eine Genehmigung der Devisenstelle Krakau erforderlich.

Nähere Auskunft und Einzelheiten sind bei der Devisen-Auskunftsstelle in Lublin, Skłodowskastr. 42/3, oder bei der Devisenstelle in Krakau in Erfahrung zu bringen.

Bewirtschaftungsvorschriften.

Bewirtschaftung der Herstellung von Seifenersatz- und Waschhilfsmitteln.

Am 29. November 1940 (GGP. I. S. 347) wurde eine Verordnung über die Herstellung von Seifenersatz- und Waschhilfsmitteln erlassen. Bisher waren neben den offiziell zur Seifenerzeugung zugelassenen Fabriken im Generalgouvernement auch solche Fabriken tätig, die zwar ohne offizielle Erzeugungsgenehmigung arbeiteten, jedoch von den Behörden geduldet wurden. Von nun ab, d. h. vom 10. Dezember 1940 ist die Herstellung von Seifenersatz- und Waschhilfsmitteln nur auf Grund der Genehmigung des Leiters der Abteilung Wirtschaft bei der Regierung des Generalgouvernements gestattet.

Die Verordnung bestimmt ausdrücklich, dass nicht nur die Herstellung von Seifenersatz- und Waschhilfsmitteln, sondern auch die Herstellung aller Art von Einweich- Enthärtungs- und Spülmitteln, sowie sonstiger Erzeugnisse, welche ihrer Aufmachung und Anpreisung nach beim Verbraucher den Eindruck eines solchen Mittels erwecken können, die Genehmigung des Leiters der Abteilung Wirtschaft bei der Regierung des Generalgouverneurs, erfordert.

Die Verwendung von Erzeugnissen der Ernährungs- und Landwirtschaft zur Herstellung obengenannter Mittel ist untersagt.

Die Genehmigung kann bei Vorliegen wichtiger Gründe ohne weiteres entzogen werden. Wer die im Absatz II bezeichneten Waren zur Zeit des Inkrafttretens dieser Verordnung hergestellt hat, musste bis Ende Dezember 1940 einen Antrag auf Genehmigung einbringen.

Der Antrag auf Erteilung der Genehmigung, der genaue Angaben über die Zusammensetzung des Fabrikates und eine Kostenberechnung samt Preis ab Fabrik zu enthalten hat, ist bei dem Verband der Seifenfabriken im Generalgouvernement, Warschau, Neue Auffahrt 1 einzureichen. Der Verband leitet den Antrag mit seiner Stellungnahme an den Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs weiter. Ausserdem ist dem Antrag auf Geneh-

Stosunki płatnicze z zagranicą.

Zobowiązania prawomocne, powstałe w stosunkach handlowych z Bułgarią po 14 października 1940, z Grecją po 12 września 1940, z Włochami po 31 sierpnia 1939, z Jugosławią po 30 września 1940, z Holandią po 31 sierpnia 1939, z Rumunią po 31 marca 1941 i z Węgrami po 18 listopada 1940 mogą być na podstawie porozumienia handlowego Rzeczy z wymienionymi krajami zapłacone przez Instytut Rozrachunkowy (Verrechnungs-Institut, Krakau). Celem dokonania zapłaty należy przedłożyć odpowiednie zezwolenie Urzędu Dewizowego (Devisenstelle, Krakau). Zobowiązania płatnicze w stosunkach handlowych z Protektoratem Czechy i Morawy, powstałe po 1 października 1940, muszą być regulowane przez wymieniony powyżej Instytut w drodze clearingu: Niemcy — Protektorat Czechy i Morawy, co również wymaga odpowiedniego zezwolenia wymienionego wyżej Urzędu Dewiz.

Blizszych informacji udziela w tych sprawach Biuro Inf. dla Spraw Dewizowych (Devisenauskunftsstelle) Lublin, Skłodowska 42/3, lub Urząd Dewizowy (Devisenstelle, Krakau).

Przepisy gospodarcze.

Reglamentacja wyrobu surogatów mydła i pomocniczych środków do prania.

W dniu 29 listopada 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 345) zostało wydane rozporządzenie regulujące wyrób surogatów mydła i pomocniczych środków do prania. Dotychczas obok oficjalnie dopuszczonych do produkcji fabryk mydła, czynne były w Generalnym Gubernatorstwie fabryki, które, nie mając oficjalnego dopuszczenia do produkcji, były jednak przez władze tolerowane. Obecnie t. zn. od 10 grudnia 1940 r. możliwym będzie wyrób surogatów mydła i pomocniczych środków do prania tylko za zezwoleniem kierownika Wydziału Gospodarki przy Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

Ustawa wyraźnie określa, że koniecznym jest uzyskanie zezwolenia Kierownika Wydziału Gospodarki przy Rządzie Generalnego Gubernatora, nie tylko na wyrób surogatów mydła i pomocniczych środków do prania, ale również na wyrób wszelkiego rodzaju środków do namaczania, zmiękczenia i płukania, jak również innych produktów, które swoją formą zewnętrzną i reklamą mogą wywołać u konsumenta wrażenie takiego środka.

Do wyrobu tychże środków zakazany jest używanie produktów gospodarki żywienia i rolnictwa.

Zezwolenie może być odebrane w razie istnienia ważnego powodu.

Kto wyrabiał towary wyszczególnione na początku rozdziału II-go w czasie wejścia niniejszej ustawy w życie, winien był wnieść wniosek o zezwolenia do końca grudnia 1940 r.

Wniosek o udzielenie zezwolenia, który winien zawierać dokładne dane o składzie środka i obliczenie kosztów wraz z ceną loco fabryka, należy składać do Związku fabryk mydła w Generalnym Gubernatorstwie, Warszawa, Nowy Zjazd 1. Związek przekazuje wniosek wraz ze swoją opinią Kierownikowi Wydziału Gospodarki przy Rządzie Generalnego Gubernatora. Ponadto należy dołączyć do wniosku o zezwolenie jedną sztukę lub jednostkę pakunkową środka we

migung ein Stück oder eine Packungseinheit des Fabrikates in der Aufmachung in welcher es in den Verkehr gebracht wird oder gebracht werden soll, beizulegen.

Es wird hier bemerkt, dass Änderungen der Zusammensetzung oder Aufmachung eines genehmigten Mittels einer erneuten Genehmigung bedürfen.

Wenn die Genehmigung nicht erteilt wird, darf über Vorräte an Roh-, Halb-, und Fertigwaren durch Rechtsgeschäfte nur mit Genehmigung des Leiters der Abteilung Wirtschaft bei der Regierung des Generalgouvernements verfügt werden. Verfügungen, die diesem Verbot widersprechen, sind ungültig. Der rechtsgeschäftlichen Verfügung steht eine Verfügung im Wege der Zwangsvollstreckung, insbesondere die Vollziehung eines Arrestes oder einer einstweiligen Verfügung gleich.

Wer es unternimmt, den Vorschriften dieser Verordnung zuwiderzuhandeln wird mit Gefängnis und Geldstrafe bestraft. In schweren Fällen der Zuwiderhandlung können die Distriktschefs durch schriftliche Verfügung den Betrieb vorübergehend oder dauernd schliessen und verbotswidrig hergestellte Mittel und zur verbotswidrigen Herstellung bestimmte Stoffe zugunsten des Generalgouvernements für verfallen erklären. Diese Massnahmen können selbstständig oder nebeneinander verhängt werden.

Der Leiter der Abteilung Wirtschaft bei der Regierung des Generalgouvernements kann die in dieser Verordnung festgesetzten Fristen im Einzelfall oder allgemein verlängern.

Verwendung von Bestellbuchabschnitten zur Lieferung von Erzeugnissen aus Eisen und Stahl.

Zur Vereinfachung der Freigabeverfahren hat die Bewirtschaftungsstelle für Eisen und Stahl im Generalgouvernement in letzter Zeit an eine Reihe von besonders ausgewählten Bedarfsstellen amtliche Bestellbücher ausgegeben. Die auf Grund dieses Verfahrens an den Lieferer von Erzeugnissen aus Eisen und Stahl gelangenden Bestellbuchabschnitte können von diesen mit einem Weitergabevermerk (Giro) versehen an die Walzwerke und Giessereien im Generalgouvernement bei der Wiederbeschaffung von Vormaterial eingereicht werden. Sie können andererseits gesammelt der Bewirtschaftungsstelle für Eisen und Stahl zusammen mit anderen Lieferbelegen zugeleitet werden, um Anträge auf grössere geschlossene Freigaben zu begründen. Der letztgenannte Weg soll die Regel bilden, damit die Walzwerke und Giessereien nicht mit zahllosen Kleinaufträgen auf Grund einzelner Bestellzettel belastet werden.

Genehmigungsverfahren bei Metallanträgen.

Nach der Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement unterliegt Vor-, Roh-, Halb- und Abfallmetall der Bezugs- und Verbrauchsscheinpflcht. Hiernach ist es verboten, ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement Metall zu liefern oder aus dem Reichsgebiet einzuführen oder zur Bearbeitung zu verbrauchen.

Die Genehmigung zur Lieferung von Metall erfolgt durch die Ausstellung einer Bescheinigung.

Diese Bescheinigung muss von den Lieferanten aufbewahrt werden. Sofern Metall eingeführt werden soll, muss auf dem Bezugschein der Zusatzaufdruck „Einfuhrbewilligung“

formie zewnętrznej, w ktorej będzie lub ma być oddany do obrotu.

Należy zaznaczyć, że zmiany w składzie i formie zewnętrznej dopuszczonego środka wymagają ponownego zezwolenia.

W wypadku nieotrzymania zezwolenia można w drodze czynności prawnej rozporządzać zapasami surowców, półwyrobów i gotowych wyrobów tylko za zezwoleniem Kierownika Wydziału Gospodarki przy Rządzie Generalnego Gubernatora. Zarządzenia, sprzeciwiające się niniejszemu zakazowi, są nieważne. Na równi z rozporządzeniem w drodze czynności prawnej stoi rozporządzenie w drodze egzekucji, w szczególności nałożenie aresztu lub wykonanie tymczasowego zarządzenia.

Kto dopuszcza się wykroczenia przeciw przepisom tego rozporządzenia, karany będzie więzieniem i grzywną, a w przypadkach ciężkiego wykroczenia Szefowie okręgów mogą zarządzeniem pisemnym nawet zamknąć przedsiębiorstwo na czas przejściowy lub na stałe oraz sporządzone wbrew zakazowi środki i materiały, przeznaczone do wyrobu, sprzeciwiającego się zakazowi, uznać za przepadłe na rzecz Generalnego Gubernatorstwa. Zarządzenia te mogą być wydawane oddzielnie lub łącznie.

Kierownik Wydziału Gospodarki przy Rządzie Generalnego Gubernatorstwa może ustalone w niniejszym rozporządzeniu terminy w poszczególnym wypadku lub ogólnie przedłużyć.

Użytkowanie odcinków ksiąg zamówień dla dostaw wyrobów z żelaza i stali.

Celem uproszczenia postępowania zwalnającego wydział ostatnio Urząd Gospodarowania Żelazem i Stalą dla szeregu specjalnie wybranych urzędów zapotrzebowania urzędowe książki zamówień. Odcinki książek zamówień, które w ten sposób dochodzą do rąk dostawcy wyrobów żelaznych i stalowych, może tenże po zaopatrzeniu ich zleceniem dalszego przekazu (żyrem) przysyłać odlewniom i walcowniom Generalnego Gubernatorstwa, przy uzupełnieniu materiałów.

Z drugiej strony mogą one być, wraz z innymi dowodami, skierowywane do Urzędu Gospodarowania Żelazem i Stalą, aby służyć za podstawę dla wniosków o większe zwarte przydziały.

Ten ostatni sposób powinien stanowić zasadę, by nie obciążać walcowni i odlewni drobnymi zamówieniami nadmierną ilością na podstawie pojedynczych odcinków.

Postępowanie w związku z podaniami o przydziały metali.

Według rozporządzenia Nr. 1 Szefa Urzędu Gospodarki Metalami w Generalnej Gub. podlegają surowce metali, półmetale i lom przepisom regulującym zakup i sprzedaż za odpowiednimi kartami zakupu i zapotrzebowania. Zabrania się dostarczania metali, sprowadzania ich z Rzeszy, lub używania do obróbki i przeróbki bez uzyskania pisemnego zezwolenia, wydawanego przez Urząd Gospodarki Metalami w Gen. Gub.

Zezwolenie na dostawę metali uzyskuje się na podstawie specjalnego zaświadczenia. Zaświadczenie to musi dostawca przechowywać. Jeśli metal ma być importowany, to

gung“ vermerkt sein. Die Genehmigung zum Verbrauch von Metall erfolgt durch Ausstellung eines Verbrauchsscheines für Metall. Nach einer Vereinbarung zwischen der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Généralgouvernement, der Abteilung Wirtschaft beim Chef des Distrikts Lublin und unserer Kammer ist die Ausstellung von Bezugs- oder Verbraucherscheinen für Metalle auf vorgeschriebenen Vordrucken neuerdings bei unserer Kammer zu beantragen. Die Vordrucke sind bei uns erhältlich.

Da die bei uns eingehenden Anträge aus Geschäftsvereinfachungsgründen vereinbarungsgemäss zusammen mit unserer Stellungnahme nur zweimal monatlich an die Bewirtschaftungsstelle in Krakau weitergeleitet werden, empfiehlt es sich, die Anträge rechtzeitig genug zu stellen.

Ergänzend weist die Kammer zur Vermeidung von Verwechslungen ausdrücklich darauf hin, dass sie in die Zuteilung von Eisen und Stahl nicht eingeschaltet ist. Hier ist nach wie vor die Abteilung Wirtschaft beim Chef des Distriktes Lublin zuständig.

Anordnung Nr. 4

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung.

Vom 10. März 1941.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBIGG. I S. 85) ordnet der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements an:

Artikel 1.

Die §§ 1 bis 7 der Anordnung Nr. 1 des Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung vom 5. März 1940 (VBIGG. II S. 147) erhalten folgende Fassung:

A. Bedarfsmeldepflicht.

§ 1

Für die nachstehend aufgeführten Verbrauchergruppen wird eine Bedarfsmeldepflicht für ihren Bedarf an Kohle und den aus ihr hergestellten festen Brennstoffen (Steinkohle, Braunkohle, Briquettes und Koks einschliesslich Gaskoks) eingeführt:

1. Wehrmacht — Heer, Waffen-SS, Luftwaffe — (Gruppenzeichen W).
2. zivile Dienststellen (einschliesslich Polizei, Reichsarbeitsdienst und sonstige Formationen), soweit sie ihren Brennstoffbedarf waggonweise an eigene Adresse oder behördliche Sammeladresse beziehen (Gruppenzeichen Z);
3. Versorgungsbetriebe (Gas-, Elektrizitäts- und Wasserwerke), soweit ihr Hauptzweck auf die öffentliche Versorgung gerichtet ist (Gruppenzeichen V). Der Brennstoffbedarf von Versorgungsbetrieben, die Nebenbetriebe eines meldepflichtigen Hauptbetriebes sind, ist von dem Hauptbetrieb anzumelden;

musi się na karcie zapotrzebowania znajdować dopisek: „zezwolenie na import“. Zezwolenia na zużywanie metali udziela się na podstawie odpowiedniego zaświadczenia. Wedle istniejącego między Urzędem Gospodarki Metalami, Wydziałem Gospodarczym Szefa Dystryktu Lublin a naszą Izbą porozumienia, należy podanie o wystawienie kart zapotrzebowania i zużycia metali kierować do Izby na specjalnych formularzach. Formularze te są do nabycia w Izbie.

Z przyczyn manipulacyjnych i w myśl istniejących porozumień podania takie wraz z opinią kieruje się tylko 2 razy w miesiącu do Urzędu Gospodarczego w Krakowie — przeto Izba doradza jak najwcześniejsze składanie tych podań.

W uzupełnieniu powyższego i celem uniknięcia nieporozumień informuje Izba, że sprawy przydziału żelaza i stali do niej nie należą. Te sprawy rozpatruje Wydział Gospodarczy Szefa Dystryktu.

Zarządzenie Nr 4

Kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opalowy.

Z dnia 10 marca 1941 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GGP. I str. 85) zarządza Kierownik Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa:

Artykuł 1.

§§ 1 do 7 zarządzenia Nr. 1 Kierownika urzędu gospodarowania węglem celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opalowy z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GGP. II str. 147) otrzymują następujące brzmienie:

A. Obowiązek zgłoszenia zapotrzebowania.

§ 1.

Dla niżej wymienionych grup konsumentów wprowadza się obowiązek zgłoszenia ich zapotrzebowania węgla, oraz wytwarzanych z niego stałych materiałów opalowych (węgla kamiennego, węgla brunatnego, brykietów i koksu, łącznie z koksem gazowym):

1. Siła Zbrojna-Armia, Waffen-SS, Lotnictwo (znak grupy W);
2. urzędy cywilne (łącznie z policją, Służbą Pracy Rzeszy oraz innymi formacjami), o ile sprowadzają swój zapotrzebowany materiał opalowy wagonowo pod adresem własnym lub urzędowym adresem zbiorowym (znak grupy Z);
3. zakłady zaopatrzeniowe (gazownie, elektrownie i zakłady wodociągowe), jeżeli ich głównym celem jest zaopatrywanie publiczne (znak grupy V). Zapotrzebowanie materiału opalowego przedsiębiorstw zaopatrzeniowych, będących ubocznymi przedsiębiorstwami przedsiębiorstwa głównego, podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, winny zgłosić przedsiębiorstwa główne;

4. Industriebetriebe,
  - a) soweit sie als wehrwirtschaftlich wichtig anerkannt sind (Gruppenzeichen I. A.);
  - b) im übrigen, soweit sie einen Jahresbedarf von über 1200 Tonnen (1 Tonne=1000 kg) haben (Gruppenzeichen I. B.);
5. Landwirtschaft mit Nebenbetrieben (Brennereien, Molkereien, Flockenfabriken) und den bearbeitenden und verarbeitenden Betrieben — Mühlen, Zuckerfabriken, Nährmittelfabriken — (Gruppenzeichen L).

§ 2

Über die Bedarfsmeldepflicht der übrigen Verbrauchergruppen ergeht eine besondere Regelung. Bis dahin unterliegt deren Kohlenverbrauch nicht der Bedarfsmeldepflicht.

§ 3

(1) Die Bedarfsmeldung ist für jede Verbrauchsstelle, an deren Bahnadresse die Lieferung erfolgt, gesondert zu erstatten.

(2) Die Bedarfsmeldepflicht der Verbrauchergruppe Wehrmacht (W) unterliegt nicht dem in dieser Anordnung enthaltenen Verfahren. Bei den Verbraucherguppen nach § 1 Nr. 2 und 5 ist die Meldung durch zentrale Beschaffungsstellen vorzunehmen, die die Meldung für die ihnen angeschlossenen Verbrauchsstellen abgeben. In diesem Falle haben die zentralen Beschaffungsstellen die Meldungen getrennt für die einzelnen Verbrauchsstellen, an deren Bahnadresse geliefert werden soll, zu erstatten.

§ 4

(1) Die Bedarfsmeldung erfolgt jeweils für den Zeitraum eines Monats und ist bis zum 10. jeden Monats für den darauffolgenden Monat (Meldemonat) zu erstatten.

(2) Für einen Meldemonat darf nur eine Meldung abgegeben werden.

§ 5

(1) Die Meldung muss folgende Angaben enthalten:

1. den meldepflichtigen Verbraucher (§ 1);
2. die Verbrauchsstelle mit genauer Anschrift;
3. die genaue Angabe des Bedarfs im Meldemonat in Tonnen; getrennt für Kohle und Koks, aufgeteilt nach Sorten und Revieren, ohne Berücksichtigung etwaiger Vorräte und etwaiger Lieferrückstände;
4. den Lieferer; für den Bezug von Kohle und Koks darf grundsätzlich nur ein Lieferer (Grosshändler) vom Verbraucher genannt werden. Wenn Grossverbraucher unmittelbar vom Lieferrevier (Hauptlieferer) beziehen, so gilt der Hauptlieferer als Lieferer;
5. den Verbrauch in dem abgelaufenen Monat;
6. die in dem abgelaufenen Monat vom Hauptlieferer oder Lieferer dem Verbraucher als verladen angezeigten Mengen;
7. den tatsächlichen Eingang an Kohle und Koks im abgelaufenen Monat;
8. den Vorrat in den einzelnen Kohlen- und Kokssorten am 1. des Monats, in dem die Meldung zu erstatten ist.

(2) Die Meldung muss am Schluss enthalten:

1. die Versicherung, dass die Angaben nach bestem Wissen vollständig und richtig sind;
2. die rechtsverbindliche Unterschrift und den Firmen- oder Dienststempel.

4. przedsiębiorstwa przemysłowe,
  - a) o ile uznane są za ważne pod względem wojskowo-gospodarczym (znak grupy I. A.);
  - b) poza tym, o ile mają zapotrzebowanie roczne powyżej 1.200 ton (1 tona = 1000 kg), (znak grupy I. B);
5. rolnictwo z przedsiębiorstwami ubocznymi (gorzelniami, mleczarniami, fabrykami płatków) oraz przedsiębiorstwami obrabiającymi i przerabiającymi — młynami, cukrowniami, fabrykami artykułów spożywczych — (znak grupy L).

§ 2.

W sprawie obowiązku zgłoszenia zapotrzebowania pozostałych grup konsumentów wyjdzie szczególne uregulowanie. Aż do tego czasu ich zużycie węgla nie podlega obowiązkowi zgłoszenia.

§ 3.

(1) Zgłoszenie zapotrzebowania należy skutecznie osobno dla każdego konsumenta, pod którego adresem kolejowym dostawa następuje.

(2) Obowiązek zgłoszenia zapotrzebowania grupy konsumentów „Sila Zbrojna“ (W) nie podlega postępowaniu, przewidzianemu niniejszym zarządzeniem. Przy grupach konsumentów według § 1 p. 2 i 5, należy skutecznie zgłoszenie przez centralne urzędy dostawy, które dokonują zgłoszenia dla przyłączonych do nich konsumentów. W tym wypadku winny centralne urzędy dostawy skutecznie zgłoszenia oddzielnie dla poszczególnych konsumentów, pod których adresem kolejowym ma nastąpić dostawa.

§ 4.

(1) Zgłoszenie zapotrzebowania następuje każdorazowo na okres jednego miesiąca i winno być dokonane do dnia 10 każdego miesiąca za następujący miesiąc (miesiąc zgłoszenia).

(2) Za jeden miesiąc zgłoszenia wolno złożyć tylko jedno zgłoszenie.

§ 5.

(1) Zgłoszenie musi zawierać następujące dane:

1. konsumenta obowiązkanego do zgłoszenia (§ 1);
  2. miejsce zużycia z dokładnym adresem;
  3. dokładne podanie zapotrzebowania w miesiącu zgłoszenia w tonach osobno dla węgla i koksu, podzielone według rodzajów i rewirów, bez uwzględnienia ewentualnych zaległych dostaw;
  4. dostawcę; dla nabycia węgla i koksu wolno zasadniczo konsumentowi wymienić tylko jednego dostawcę (hurtownika). Jeżeli konsumenci hurtowni nabywają bezpośrednio z rewiru dostawy (dostawca główny), to uważa się dostawcę głównego za dostawcę;
  5. zużycie w miesiącu ubiegłym;
  6. ilości podane konsumentowi jako załadowane przez dostawcę głównego, lub dostawcę w ubiegłym miesiącu;
  7. rzeczywisty wpływ węgla i koksu w miesiącu ubiegłym;
  8. zapasy poszczególnych rodzajów węgla i koksu w dniu 1 tego miesiąca, w którym zgłoszenia należy dokonać.
- (2) Zgłoszenie na końcu musi zawierać:

1. zapewnienie, że dane według najlepszej wiedzy są wyczerpujące i prawdziwe;
2. podpis prawnie wiążący i pieczęć firmową, lub urzędową.

§ 6

(1) Der Meldebogen ist von dem meldepflichtigen Verbraucher in vierfacher Ausfertigung bei dem für die jeweilige Verbrauchsstelle zuständigen Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement einzureichen.

(2) Die Meldebogen sind bei den Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement anzufordern.

B. Meldepflicht der Kohलगrosshändler.

§ 7

(1) Der Kohलगrosshändler hat bis zum 10. eines Monats dem zuständigen Distriktsbeauftragten zu melden:

1. Die Mengen, die er zur Deckung des voraussichtlichen Bedarfs der nichtmeldepflichtigen Verbraucher und zur Lieferung an die bei ihm für den Bedarf nicht meldepflichtiger Verbraucher beziehenden Kohलगross- und Einzelhändler im kommenden Monat benötigt;
2. die von ihm für den Vormonat für die Adresse nicht meldepflichtiger Verbraucher und für Händler bestellten und ihm bereits als verladen angezeigten Mengen Kohle und Koks, getrennt nach Empfangsstationen, geordnet nach Kreishauptmannschaften (kreisfreien Städten);
3. die im vorhergehenden Monat an seine eigene Adresse eingegangenen Mengen;
4. den Vorrat auf seinen Plätzen am 1. des Monats, an dem die Meldung zu erstatten ist.

(2) Jeder Kohलगhändler hat jeweils am Montag einer Woche dem zuständigen Distriktsbeauftragten über die Bewegung auf seinem Lager in der vorhergehenden Woche Meldung zu machen.

Die Meldung hat zu enthalten

1. den Zugang zum Lager in den einzelnen Sorten und aus den verschiedenen Revieren;
2. den Abgang unter Angabe der empfangenden Verbrauchergruppen (meldepflichtige Industrie, nicht meldepflichtige Industrie, Landwirtschaft, Handwerk, zivile Dienststellen, Hausbrand für Deutsche und Polen);
3. den Lagerbestand in den einzelnen Sorten am Tage der Meldung um 6 Uhr morgens.

(3) Weitergehende Anordnungen der Distriktsbeauftragten bleiben hiervon unberührt.

Artikel 2.

Diese Anordnung tritt am 1. April 1941 in Kraft.

Stoffe ohne Bezugsscheine.

Die Bewirtschaftungsstelle für Spinnstoff- und Spinnstoffwaren hat die sofortige Aufhebung des Bezugsscheinzwanges für reinseidene Spinnstoffe (Naturseide) und Spinnstoffwaren aus diesem Material angeordnet.

Die Detailfirmen haben den Verkauf dieser Artikel durch entsprechende Buchung, gegebenenfalls durch Einführung von besonderen Empfangsbestätigungen zu kontrollieren. Ein Verkauf in Mengen, die den normalen Bedarf übersteigen, ist unzulässig. Die Juden haben kein Recht, Spinnstoffe aus reiner Naturseide zu erwerben.

§ 6.

(1) Formularz zгłoszenia składa konsument obowiązany do zгłoszenia w czterech egzemplarzach do właściwego dla odnośnego miejsca zużycia Pełnomocnika Okręgowego urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Formularzy zгłoszeń należy zażądać od Pełnomocnika Okręgowego urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

B. Obowiązek zгłoszenia hurtowników węgla.

§ 7.

(1) Hurtownik węgla winien zгłaszać do dnia 10 każdego miesiąca właściwemu Pełnomocnikowi Okręgowemu:

1. ilości, których w przyszłym miesiącu potrzebuje na pokrycie prawdopodobnego zapotrzebowania konsumentów, nie obowiązanych do zгłoszenia oraz dla dostawy tym hurtownikom i poszczególnym handlarzom węgla, którzy u niego pobierają towar dla pokrycia zapotrzebowania konsumentów, nie obowiązanych do zгłoszenia;
2. ilości węgla i koku przez niego za miesiąc poprzedni pod adresem nie obowiązanych do zгłoszenia konsumentów i dla handlarzy zamówione oraz awizowane mu już jako załadowane, oddzielnie według stacyj odbiorczych, uporządkowane według Starostw Powiatowych (miast wydzielonych);
3. ilości, które w miesiącu poprzednim wpłynęły pod jego własnym adresem;
4. zapasy na jego składach własnych w dniu 1 tego miesiąca, w którym dokonać należy zгłoszenia.

(2) Każdy handlarz węgla winien w poniedziałek każdego tygodnia właściwemu Pełnomocnikowi Okręgowemu donieść o ruchu w jego składzie w tygodniu poprzednim.

Doniesienie winno zawierać:

1. wpływ do składu według poszczególnych rodzajów i różnych rewirów;
2. odpływ z podaniem odbierających grup konsumentów (obowiązany do zгłoszenia przemysł, nie obowiązany do zгłoszenia przemysł, rolnictwo, rzemiosło, urzędy cywilne, opał domowy dla obywateli niemieckich i Polaków);
3. zapas składu według poszczególnych rodzajów w dniu zгłoszenia o godzinie 6 rano.

(3) Dalej idące zarządzenia Pełnomocników Okręgowych pozostają niniejszym nienaruszone.

Artykuł 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1941 r.

Gospodarka tkaninami.

Tkaniny do nabycia bez kartek zapotrzebowania.

Urząd Gospodarki Tkaninami zezwolił na sprzedaż materiałów czysto jedwabnych (jedwab naturalny) bez kartek zapotrzebowania.

Detailści mają sprzedaż tego towaru odpowiednio księgować wzgl. kontrolować ją przez wprowadzenie specjalnych dowodów odbioru. Sprzedaż w ilościach przekraczających normalne zapotrzebowanie jest niedozwolona.

Żydzi nie są uprawnieni do zakupywania tkanin z czystego jedwabiu.

Verkauf von Handarbeitsgarnen.

Der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Spinnstoffe und Spinnstoffwaren im Generalgouvernement hat bestimmt, dass Handarbeitsgarne in Aufmachung bis zu 20 gr bedarfscheinfrei verkauft werden können. Hierbei muss ausdrücklich darauf hingewiesen werden, dass Nähseide, Nähgarne, Stopfgarne, Twist und Stopfwolle nicht als Handarbeitsgarne anzusehen sind und daher bezugspflichtig sind.

Preisüberwachung.

Pflicht zur Ausstellung von Handelsrechnungen.

Nach den geltenden preisrechtlichen Bestimmungen sind sämtliche Personen, die gewerbsmässig Waren aller Art ankaufen und mit oder ohne Bearbeitung weiter verkaufen, verpflichtet, Handelsrechnungen auszustellen.

Die Rechnungen, von denen Zweitschriften herzustellen sind, müssen deutlich und lesbar ausgefüllt werden, wenn möglich maschinenschriftlich. Die Durchschläge bleiben beim Verkäufer, der sie aufbewahren muss, damit sie jederzeit greifbar sind. Die Belege sind für einen Zeitraum von mindestens 2 Jahren aufzubewahren.

Die Rechnungsblocks, die in Genossenschaftsbetrieben gebraucht werden, entsprechen der obigen Anordnung. Eine Änderung des bisherigen Verfahrens ist hier nicht erforderlich.

Die Preiskalkulation ist schriftlich (evtl. auf der Rückseite der Einkaufsrechnung) anzuführen.

Die Kalkulationsbogen müssen, mit laufender Nummer und genauer Angabe sämtlicher Posten versehen, übersichtlich für den Zeitraum von mindestens 2 Jahren aufbewahrt werden.

Die Rechnung soll enthalten:

- 1) genaue Anschrift des Verkäufers (der Firma).
- 2) Verkaufsdatum und laufende Rechnungsnummer,
- 3) Namen bzw. Firma und Anschrift des Käufers,
- 4) Warenmenge,
- 5) Genaue Angabe der Beschaffenheit der Ware
- 6) Einzelpreis,
- 7) Gesamtpreis,
- 8) Angaben betr. Rabatte, Skontos u. evtl. Nachzahlungen,
- 9) Zahlungs- u. Lieferungsbedingungen.

Bei Verkauf an letzte Verbraucher genügt die Anfertigung loser Zettelrechnungen. Diese sollen jedoch die oben angeführten Angaben bis auf die Posten 8) u. 9) enthalten. Die Durchschläge dieser Zettel sind für mindestens 2 Jahre übersichtlich geordnet aufzubewahren. Die Nichtbeachtung der Vorschriften ist strafbar.

Höchstpreise für handwerklich hergestellte Schuhe und für Schuhreparaturen im Distrikt Lublin.

Aufgrund des § 1 Abs. 3 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement für die besetzten polnischen Gebiete vom 12. April 1940 (Verordnungsbl. GGP I S. 131) setzt der Leiter der Abteilung Preisüberwachung folgende Höchstpreise für handwerksmässig hergestellte Schuhe und für Schuhreparaturen im Distrikt Lublin fest:

Sprzedaż przędzy do robót ręcznych.

Kierownik Urzędu Gospodarki przędzą i materiałami przędzonymi w Gen. Gubernatorstwie ustalił, że przędza do robót ręcznych może być do 20 gr sprzedawana bez kartek zapotrzebowania. Wskazuje się jednak wyraźnie na to, że nici jedwabne do szycia, przędza do szycia i do cerowania, twist i wlna do cerowania nie są uważane za przędzę do robót ręcznych i przeto wymagają przy zakupie kartek zapotrzebowania.

Kontrola cen.

Obowiązek wystawiania rachunków handlowych.

Osoby, które zawodowo zajmują się zakupem, ewentualnym przerabianiem i sprzedażą towarów różnego rodzaju, są obowiązane stosownie do przepisów cennikowych wystawiać rachunki handlowe.

Rachunki wraz z kopiami mają być wypełnione wyraźnie i czytelnie, jeśli to możliwe — na maszynie. Kopie pozostają u sprzedawcy, który je ma przechowywać tak, aby mogły w każdej chwili być przedkładane. Dowody te należy przechowywać przez okres co najmniej 2-letni.

Bloczki rachunkowe, jakich używa się w spółdzielniach, odpowiadają powyższym przepisom. Zmiana ich nie jest wymagana.

Kalkulację cen należy przeprowadzić pisemnie (ewent. na odwrocie rachunku).

Arkusze kalkulacyjne muszą być w sposób przejrzysty zaopatrzone w liczbę bież. i dokładne dane poszczególnych pozycji. Przechowywać należy je w okresie co najmniej 2-letnim.

Rachunki mają zawierać:

1. dokładny adres sprzedającego (firmę),
2. datę sprzedaży i Nr. bież. rachunku,
3. nazwisko (firmę) i adres nabywcy,
4. ilość towarów,
5. dokładne dane, dotyczące rodzaju towaru,
6. cenę jednostkową,
7. cenę łączną,
8. dane, dotyczące rabatów, skont i ew. dopłat,
9. warunki zapłaty i dostawy.

Przy sprzedaży towarów wystarczy odbiorcom do ich użytku sporządzenie rachunków na luźnych kartkach. W rachunkach tych powinny jednak być zawarte dane wymienione powyżej prócz pp. 8 i 9. Kartki te należy w sposób przejrzysty porządkować i przechowywać przez okres co najmniej 2-letni.

Nie przestrzeganie powyższych przepisów podlega karze.

Zarządzenie o cenach maksymalnych na ręcznie wykonane obuwie i reparacje obuwia w Dystrykcie Lubelskim.

Na podstawie § 1, ust. 3 rozporz. o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie dla obsadzonych terenów polskich z dnia 12. 4. 1940 r. (Dzien. Rozp. GGP. I, str. 131) ustala Kierownik Oddziału Nadzoru Cen następujące ceny maksymalne na ręcznie wykonane obuwie i reparacje obuwia w Dystrykcie Lubelskim:

A. Höchstpreise für handwerksmässig hergestellte Schuhe:

I. Herrenschuhe	
Hohe Herrenstiefel (genäht)	Zl. 110.—
„ „ (gespeilt)	„ 100.—
Herrenschürschuhe (genäht)	„ 49.50
„ „ (gespeilt)	„ 47.—
Herren-Halbschuhe (genäht)	„ 46.50
„ „ (gespeilt)	„ 44.50

II. Damenschuhe	
Damenschnürschuhe (genäht)	„ 44.50
„ „ (gespeilt)	„ 42.—
Damen-Halbschuhe (genäht)	„ 41.50
„ „ (gespeilt)	„ 39.—

III. Kinderschuhe	
Kinderschnürschuhe (27—30)	„ 26.—
„ „ (31—34)	„ 36.—
Kinder-Halbschuhe (27—30)	„ 22.50
„ „ (31—34)	„ 31.—

B. Preisgestaltung für orthopädisches Schuhwerk.

Bei der handwerksmässigen Anfertigung von orthopädischem Schuhwerk kommt auf vorstehende Preise ein Sonderzuschlag, der bei

I. Herrenschuhen höchstens	Zl. 10.—
II. Damenschuhen höchstens	„ 10.—
III. Kinderschuhen höchstens	„ 5.—

betragen darf:

C. Schuhreparaturen

I. Herrenschuhe	
1) Besohlung mit Absätzen (genäht)	Zl. 9.65 (5.05)
2) „ „ „ (gespeilt)	„ 8.10 (3.60)
3) Besohlung (genäht)	„ 7.95 (4.15)
4) „ (gespeilt)	„ 6.50 (2.70)
5) Absätze	„ 2.60 (1.10)

II. Damenschuhe	
1) Besohlung mit Absätzen (genäht)	„ 7.80 (4.65)
2) „ „ „ (gespeilt)	„ 6.70 (3.60)
3) Besohlung (genäht)	„ 6.50 (3.75)
4) „ (gespeilt)	„ 5.40 (2.70)
5) Absätze	„ 1.80 (1.10)

III. Kinderschuhe	
1) Besohlung mit Absätzen (Gr. 27—30)	„ 4.80 (2.80)
2) „ „ (Gr. 31—34)	„ 5.40 (2.80)
3) „ (Gr. 27—30)	„ 3.50 (2.30)
4) „ (Gr. 31—34)	„ 4.10 (2.30)
5) Absätze	„ 2.— (1.—)

Die obigen Preise gelten für erstklassige handwerksmässige Verarbeitung bei Verwendung von Leder erster Qualität. Soweit Leder geringerer Qualität verwendet wird, muss die Einkaufersparnis vom Verkaufspreis abgesetzt werden.

Wird bei Schuhreparaturen das Leder vom Kunden geliefert, so gelten die in Klammern gesetzten Höchstpreise.

Die Preise der nicht genannten Arten von Reparaturen müssen in sinngemässer Anwendung der vorstehenden Höchstpreise errechnet werden.

Jeder Schuhmacher hat in seiner Werkstatt an gut sichtbarer Stelle eine Preistafel anzubringen, auf der sämtliche Preise für handwerksmässig hergestellte Schuhe und für Schuhreparaturen deutlich zu lesen sind.

A. Ceny maksymalne na ręcznie wykonane obuwie:

I. Obuwie męskie:	
Wysokie buty (szyte)	zł 110.—
„ „ (szpilkowane)	„ 100.—
trzewiki męskie sznurowane (szyte)	„ 49.50
„ „ „ (szpilk.)	„ 47.—
półbuciki męskie (szyte)	„ 46.50
„ „ (szpilk.)	„ 44.50

II. Obuwie damskie:	
Trzewiki damskie sznurowane (szyte)	zł 44.50
„ „ „ (szpilk.)	„ 42.—
Półbuciki damskie (szyte)	„ 41.50
„ „ (szpilk.)	„ 39.—

III. Trzewiki dziecięce:	
Dziecięce trzewiki sznur. (27—30)	zł 26.—
„ „ „ (31—34)	„ 36.—
Półbuciki dziecięce (27—30)	„ 22.50
„ „ (31—34)	„ 31.—

B. Ceny maksymalne na obuwie ortopedyczne:

Do ręcznie wykonanego obuwia ortopedycznego dochodzi specjalna dopłata, która wynosi:

I. Przy obuwiu męskim najwyżej	zł 10.—
II. „ „ damskim najwyżej	„ 10.—
III. „ „ dziecięcym najwyżej	„ 5.—

C. Reparacja obuwia:

I. Obuwie męskie:	
1) Zelowanie z obcasami (szyte)	zł 9.65 (5.05)
2) „ „ „ (szpilk.)	„ 8.10 (3.60)
3) „ (szyte)	„ 7.95 (4.15)
4) „ (szpilk.)	„ 6.50 (2.70)
5) Obcasy	„ 2.60 (1.10)

II. Obuwie damskie:	
1) Zelowanie z obcasami (szyte)	zł 7.80 (4.65)
2) „ „ „ (szpilk.)	„ 6.70 (3.60)
3) „ (szyte)	„ 6.50 (3.75)
4) „ (szpilk.)	„ 5.40 (2.70)
5) Obcasy	„ 1.80 (1.10)

III. Obuwie dziecięce:	
1) Zelowanie z obcasami (Nr 27—30)	zł 4.80 (2.80)
2) „ „ „ (Nr 31—34)	„ 5.40 (2.80)
3) „ „ „ (Nr 27—30)	„ 3.50 (2.30)
4) „ „ „ (Nr 31—34)	„ 4.10 (2.30)
5) Obcasy	„ 2.— (1.—)

Ceny powyższe odnoszą się do pierwszorzędnej roboty ręcznej przy użyciu skóry najlepszej jakości.

W wypadku użycia skóry gorszej jakości musi zaoszczędzona cena nabycia skóry być odliczona od ceny sprzedażnej obuwia.

W wypadku dostarczenia skóry przy reparacjach przez konsumenta mają zastosowanie ceny podane w nawiasach.

Ceny na niewykazane rodzaje reparacji obuwia mają być obliczone stosownie do wyżej wymienionych cen maksymalnych.

Każdy szewc jest zobowiązany umieścić w swej pracowni na dobrze widocznym miejscu cennik, na którym mają być wyraźnie wykazane wszystkie ceny na ręcznie wykonane obuwie i na reparacje obuwia.

Zu widerhandlungen gegen diese Anordnung werden nach § 6 der Preisbildungsverordnung bestraft.

Durch diese Anordnung ist die Anordnung über Höchstpreise für handwerksmässig hergestellte Schuhe und Schuhreparaturen im Distrikt Lublin vom 7. September 1940 hinfällig geworden. Diese Anordnung tritt am 10. Januar 1941 in Kraft.

Höchstpreise im Friseurgewerbe.

Aufgrund des § 1 Abs. 3 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement vom 12. April 1940 (Verordnungsblatt S. 131 Teil I) setzt der Leiter der Abteilung Preisüberwachung folgende Höchstpreise im Friseurgewerbe im Distrikt Lublin fest:

I. Herrensalon

	I Kl.	II. Kl.
Rasieren	Zł —.50	—,40
„ mit köln. Wasser	„ —.60	—,50
Haarschneiden	„ 1.20	—,90
Rasierschnitt	„ 1.50	1.20
Frisieren	„ —.30	—,20
Kopfwaschen	„ 1.—	—,80
Kopfeinreiben mit Haarwasser	„ —.50	—,40
Gesichtsmassage	„ 1.50	1.20
Maniküren	„ 1.50	1.20

II. Damensalon

Eisenondulation	„ 1.50	1.20
mit Lockenbrennen	„ 2.—	1.50
Wasserwellen	„ 2.—	1.50
mit Locken	„ 2.50	2.00
Dauerwellen	„ 12.—	8.—
Haarschneiden	„ 1.20	—,90
Nacken-Ausrasieren	„ —.50	—,40
Kopfwaschen, langes Haar	„ 1.50	1.20
„ kurzes Haar	„ 1.20	1.—
Haarfärben	„ 10.—	8.—
Haar-Nachfärben (Ansatz)	„ 5.—	4.—
Kopfmassage	„ 2.—	1.50
Haar-Bleichen (Blondieren)	„ 5.—	4.—
Gesichtsmassage	„ 1.50	1.20
Maniküren	„ 1.50	1.20

Die Preise I. Klasse kommen nur für solche Friseurgeschäfte in Frage, die hinsichtlich der Einrichtung und Sauberkeit allen hygienischen Ansprüchen genügen. Die Preise der I. Klasse dürfen nur von denjenigen Friseurgeschäften gefordert werden, die als erstklassige Geschäfte von dem zuständigen Kreis- bzw. Stadthauptmann-Preisbehörde durch schriftlichen Bescheid ausdrücklich anerkannt sind.

Jeder Friseur hat in seinem Geschäft an gut sichtbarer Stelle ein Preisverzeichnis anzubringen, auf dem sämtliche für seine Klasse zulässigen Preise deutlich zu lesen sind.

Zu widerhandlungen gegen diese Anordnung werden nach § 6 der Preisbildungsverordnung bestraft.

Die Anordnung tritt ab 1. Oktober 1940 in Kraft.

Niestosowanie się do niniejszego zarządzenia karane będzie na podstawie § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen.

Niniejsze zarządzenie znosi zarządzenie moje o cenach maksymalnych na ręcznie wykonane obuwiu w Dystrykcie Lubelskim z dnia 7. 9. 1940 r.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 1941 r.

Zarządzenie w sprawie cen maksymalnych w zawodzie fryzjerskim w Dystrykcie Lubelskim.

Na podstawie § 1, ust. 3 Rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 12. 4. 1940 r. (Dziennik Rozp. str. 131, część I) ustala Kierownik Oddziału Nadzoru Cen następujące ceny maksymalne w Dystrykcie Lubelskim dla zawodu fryzjerskiego:

I. Salon męski

	I. kl.	II. kl.
Golenie	Zł —,50	—,40
Golenie z wodą kolońską	„ —,60	—,50
Strzyżenie	„ 1,20	—,90
Golenie i strzyżenie	„ 1,50	1,20
Czesanie	„ —,30	—,20
Natarcie głowy wodą do włosów	„ —,50	0,40
Mycie głowy	„ 1,—	—,80
Masaż twarzy	„ 1,50	1,20
Manicure	„ 1,50	1,20

II. Salon damski

	I. kl.	II. kl.
Ondulacja żelazkowa	Zł 1,50	1,20
Ondulacja żelazkowa z lok.	„ 2,—	1,50
Ondulacja wodna	„ 2,—	1,50
Ondulacja wodna z lokami	„ 2,50	2,—
Ondulacja trwała	„ 12,—	8,—
Strzyżenie	„ 1,20	—,90
Wygolenie karku	„ —,50	—,40
Mycie głowy, długie włosy	„ 1,50	1,20
Mycie głowy, krótkie włosy	„ 1,20	1,—
Farbowanie włosów	„ 10,—	8,—
Powtórne farb. włosów	„ 5,—	4,—
Masaż głowy	„ 2,—	1,50
Tlenienie włosów	„ 5,—	4,—
Masaż twarzy	„ 1,50	1,20
Manicure	„ 1,50	1,20

Ceny I. klasy mogą być pobierane tylko w tych zakładach fryzjerskich, które co do urządzenia i czystości odpowiadają wszystkim higienicznym wymaganiom. Ceny I. klasy mogą być żądane tylko w tych zakładach fryzjerskich, które uznane zostały za zakłady I. klasy wyraźnie, na piśmie, przez właściwych starostów grodzkich wzgl. powiatowych — Referat Nadzoru Cen.

W każdym zakładzie fryzjerskim ma być na widocznym miejscu umieszczony cennik, na którym wszystkie ceny mają być wyraźnie zaznaczone.

Niestosowanie się do niniejszego zarządzenia karane będzie na podstawie § 6 Rozporządzenia o kształtowaniu cen.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1. 10. 1940 r.

Handelsspannen im Geschäftsverkehr mit Erzeugnissen aus Eisen und anderen Metallen.

Auf Grund der 1. Anordnung über die Regelung der Handelsspannen im Geschäftsverkehr mit Erzeugnissen aus Eisen und anderen Metallen vom 12. 2. 1941 wurde vom Leiter der Abteilung Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements folgendes angeordnet:

§ 1

(1) Erzeugnisse aus Eisen oder anderen Metallen, auch in Verbindung mit Holz oder Kunststoffen, dürfen im Generalgouvernement nur zu solchen Preisen gehandelt werden, die höchstens die aus der Anlage zu dieser Anordnung ersichtlichen Handelsaufschläge in Hundertsätzen auf die Einstandspreise enthalten.

(2) Bei Verkäufen im Streckengeschäft darf die Handelsspanne 6,25 v. H. des Einstandspreises nicht überschreiten.

Anlage S. 16.

§ 2

(1) Als Einstandspreis im Sinne dieser Anordnung gilt der durch die Einkaufsrechnung nachzuweisende, tatsächliche Einkaufspreis zuzüglich etwaiger gleichfalls nachzuweisender Fracht- oder Anfuhrkosten, Zollbeträge und Zollabfertigungsgebühren.

(2) Skonti bis zu 3. H. können bei der Feststellung des Einstandspreises unberücksichtigt bleiben. Sie dürfen jedoch nicht gegenüber dem bisherigen Stand erhöht, neu eingeführt oder in ihrer Handhabung verändert werden.

(3) Soweit Handelsfirmen in Generalgouvernement Waren durch Vermittlung ihrer ausserhalb des Generalgouvernements gelegenen Stammhäuser beziehen, dürfen sie hierfür eine Provision bis zu höchstens 5. v. H. des Einkaufspreises gewähren. Diese Provision gilt als Bestandteil des Einstandspreises.

§ 3

Der unmittelbare Verkauf von Waren der im § 1 Abs. 1 genannten Art durch den Grosshandel an Verbraucher ist auf die in der Anlage besonders aufgeführten Artikelgruppen beschränkt und nur nach Massgabe der besonderen Bestimmungen der Anlage gestattet.

Anlage S. 16.

§ 4

Soweit vor dem Inkrafttreten dieser Anordnung vereinbarte Vertragsbestimmungen den Vorschriften der §§ 1 bis 3 widersprechen, treten die entsprechenden Bestimmungen dieser Anordnung an ihre Stelle.

§ 5

Mit dem Inkrafttreten dieser Anordnung sind die Verkaufspreise des Grosshandels und der Wiederverkäufer auch für die vorhandenen Warenbestände gemäss den Bestimmungen der §§ 1 bis 3 neu zu errechnen. Die Verkaufspreise sind um die sich aus der Neuregelung der Handelsspannen ergebenden Einsparungen in vollem Umfange zu senken.

§ 6

Es wird verboten, Handlungen vorzunehmen, durch die mittelbar oder unmittelbar die Vorschriften dieser Anordnung umgangen werden oder umgangen werden sollen.

Rozpiętość cen w handlu wyrobami żelaznymi i wyrobami z innych metali.

Na podstawie 1 rozporządzenia o unormowaniu rozpiętości cen w handlu wyrobami żelaznymi i wyrobami z innych metali z dnia 12. 2. 1941 wydał Szef Wydziału Kontroli Cen Generalnego Gubernatorstwa następujące zarządzenie:

§ 1.

(1) Wyroby z żelaza lub z innych metali, również w połączeniu z drzewem lub materiałami sztucznymi, sprzedawać wolno w Generalnym Gubernatorstwie tylko po takich cenach, które najwyżej obejmują dodatki handlowe w stawkach odsetkowych do cen zakupu wraz z kosztami (Einstandspreis), widocznymi z załącznika do niniejszego zarządzenia.

(2) Przy sprzedażach w transakcji bezpośredniej nie może rozpiętość handlowa przekraczać 6,25⁰/₀ ceny zakupu wraz z kosztami (Einstandspreis).

Załącznik str. 16.

§ 2.

(1) Jako cenę zakupu wraz z kosztami (Einstandspreis) w myśl niniejszego zarządzenia uważa się faktyczną cenę zakupu, którą wykazać należy rachunkiem zakupu, doliczając do niej ewentualne koszty przewozu, lub dowozu, koszty cła i opłaty odprawy celnej, które również udowodnić należy.

(2) Skonta do 3⁰/₀ mogą przy ustaleniu ceny zakupu z kosztami (Einstandspreis) być nieuwzględnione. Nie wolno ich jednak w stosunku do stanu dotychczasowego podwyższać, na nowo wprowadzać lub zmieniać sposób ich zastosowania.

(3) Jeżeli firmy handlowe w Generalnym Gubernatorstwie sprzedają towary za pośrednictwem ich przedsiębiorstw macierzystych, położonych poza obszarem Generalnego Gubernatorstwa, to udzielać mogą za to prowizji do najwyżej 5⁰/₀ ceny zakupu. Prowizję tę uważa się jako część składową ceny zakupu wraz z kosztami (Einstandspreis).

§ 3.

Bezpośrednia sprzedaż towarów rodzaju wymienionego w § 1 ust. 1 przez handel hurtowny przetwórcom, rzemieślnikom, przedsiębiorcom i konsumentom ograniczona jest na wymienione specjalnie w załączniku grupy artykułów i dozwolona jest tylko według szczególnych postanowień załącznika.

Załącznik str. 16.

§ 4.

Jeżeli uzgodnione przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia postanowienia umowne sprzeciwiają się przepisom §§ 1 do 3, odpowiednie postanowienia niniejszego zarządzenia wchodzą w ich miejsce.

§ 5.

Z wejściem w życie niniejszego zarządzenia należy ceny sprzedaży handlu hurtownego i odsprzedawców również za istniejące zapasy towarów na nowo obliczyć według postanowień §§ 1 do 3. Ceny sprzedaży należy w pełnym zakresie obniżyć o różnicę, wynikającą z nowego uregulowania rozpiętości handlowych.

§ 6.

Wzbronione jest podejmować czynności, którymi pośrednio lub bezpośrednio przepisy niniejszego zarządzenia się obchodzi, lub mają być obchodzone.

§ 7

Soweit aus volkwirtschaftlichen Gründen eine Änderung der Gewinn- und Handelsspannen oder sonstigen Bestimmungen dieser Anordnung erforderlich ist, kann die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Preisbildung) Ausnahmen zulassen oder anordnen.

§ 8

Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften dieser Anordnung werden nach § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 131) bestraft.

§ 9

Diese Anordnung tritt am 1. März 1941 in Kraft.

Anlage

gemäss den §§ 1 und 3 der Ersten Anordnung über die Regelung der Handelsspannen im Geschäftsverkehr mit Erzeugnissen aus Eisen und anderen Metallen vom 12. Februar 1941 (VBIGG. S. 25).

1. Die in den Spalten a) und b) genannten Hundertsätze sind Höchstaufschläge, die nicht überschritten werden dürfen. Spalte a) gilt für den Verkauf ab Lager des Grosshändlers an Wiederverkäufer.

2. Der unmittelbare Verkauf durch den Grosshandel an *Verarbeiter, Handwerker und Unternehmer* ist gemäss § 3 der Anordnung nur bei denjenigen Artikelgruppen gestattet, bei denen in der nachfolgenden Aufstellung ein Hundertsatz in der Spalte Rabatt angegeben ist.

3. Der unmittelbare Verkauf durch den Grosshandel an *Verbraucher* ist gemäss § 3 der Anordnung nur bei nachstehenden Artikelgruppen der nachfolgenden Aufstellung gestattet:

- aus Gruppe 1 sämtliche Waren;
- aus Gruppe 2 Rohgussartikel für Herd- und Ofenbau, Wannen, Spülbecken, Waschbecken, Zentralheizungskörper und Radiatoren;
- aus Gruppe 3 sämtliche Waren;
- aus Gruppe 4 sämtliche Waren;
- aus Gruppe 10 Handelsschrauben;
- aus Gruppe 32 Leitungsdrähte blank und isoliert.

4. Beim unmittelbaren Verkauf durch den Grosshandel an *Verarbeiter, Handwerker, Unternehmer und Verbraucher* dürfen sowohl die Grosshandels- als auch die Einzelhandelsspannen in Rechnung gestellt werden.

Auf die sich danach ergebenden Bruttopreise muss *Verarbeitern, Handwerkern und Unternehmern* ein Nachlass in Höhe des in der Spalte Rabatt angegebenen Hundertsatzes gewährt werden. Beim Verkauf an *Verbraucher* darf ein Mengennachlass bis zur Höhe des in der Spalte Rabatt angegebenen Hundertsatzes gewährt werden.

5. *Verarbeiter, Handwerker und Unternehmer* dürfen die über den Grosshandel gekauften Waren an ihre Abnehmer nur zu den ihnen in Rechnung gestellten Bruttopreisen ohne weitere Aufschläge weiterliefern.

6. Einzelhandelsfirmen dürfen in allen Fällen, auch bei direktem Bezug von Waren ab Werk, nur die in Spalte b) vorgesehenen Höchstaufschläge in Rechnung bringen.

7. Aufstellung der Waren gemäss § 1 Abs. der Anordnung:

Gruppe 1	% / % / %		
	a)	b)	Rabatt
a) Warmgewalzte Walzprodukte, auch Röhren und Formstücke	10	20	12
b) Kaltgewalztes und blankgezogenes Material	12,5	25	16

§ 7.

Jeżeli z przyczyn ekonomicznych wymagana jest zmiana rozpiętości handlowych i zysku, lub innych postanowień niniejszego zarządzenia, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Kształtowania cen) zezwolić może na wyjątki lub je zarządzić.

§ 8.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego zarządzenia karane będą według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 131).

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1941 r.

Załącznik

według §§ 1 i 3 pierwszego zarządzenia o uregulowaniu rozpiętości handlowych w obrocie handlowym wyrobami z żelaza i z innych metali z dnia 12 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 25).

1. Wymienione w rubrykach a) i b) stawki odsetkowe są dodatkami maksymalnymi, których nie wolno przekraczać.

Rubryka a) obowiązuje dla sprzedaży odsprzedawcom loco składnica hurtownika, rubryka b) obowiązuje dla sprzedaży w handlu detalicznym.

2. Bezpośrednia sprzedaż przez handel hurtowny *przetwórcom, rzemieślnikom i przedsiębiorcom* dozwolona jest według § 3 zarządzenia tylko przy tych grupach artykułów, przy których w poniższym zestawieniu stawka odsetkowa w rubryce — rabat — jest podana.

3. Bezpośrednia sprzedaż przez handel hurtowny *konsumentom* dozwolona jest według § 3 zarządzenia tylko przy poniższych grupach artykułów następującego zestawienia:

- Z grupy 1 wszelkie towary,
- z grupy 2 odlewy żelazo-lane do budowy kuchni i pieców, wanny, zmywaki, umywalki, grzejniki i rury żebrowe;
- z grupy 3 wszelkie towary;
- z grupy 4 wszelkie towary;
- z grupy 10 śruby handlowe;
- z grupy 32 drut przewodny goły i izolowany.

4. Przy sprzedaży bezpośredniej przez handel hurtowny *przetwórcom, rzemieślnikom, przedsiębiorcom i konsumentom* wolno do rachunku stawić nie tylko rozpiętości handlu hurtownego, lecz także rozpiętości handlu detalicznego.

Z wynikających stąd cen brutto udzielać należy *przetwórcom, rzemieślnikom i przedsiębiorcom* opustu w wysokości stawki odsetkowej, podanej w rubryce — rabat. Przy sprzedaży konsumentom udzielać można opustu ilościowego do wysokości stawki odsetkowej wymienionej w rubryce — rabat.

5. *Przetwórcom, rzemieślnikom i przedsiębiorcom* wolno towary, kupione przez handel hurtowny, dostarczać ich odbiorcom tylko po wymienionych w rachunku cenach brutto, bez dalszych dopłat.

6. Firmy handlu detalicznego mogą we wszelkich wypadkach, również przy pośrednim nabyciu towarów loco zakład, stawić do rachunku tylko przewidziane w rubryce b) dopłaty maksymalne.

7. Zestawienie towarów według § 1 ust. 1 zarządzenia:

Grupa 1	% / % / %		
	a)	b)	rabat
a) produkty walcowane na gorąco, rury i łączniki	10	20	12
b) produkty ciągnięte i zimno walcowane	12,5	25	16

Gruppe 2	a) %	b) Rabatt %	
Gesenkschmiedeartikel, Pflugschare, Streichbretter, Krampen, Rohgussartikel für Herd- und Ofenbau, Wannen, Spülbecken, Waschbecken aus Gusseisen, Randkessel, Zentralheizungskörper, Radiatoren, Bau- und Handlunguss mit Ausnahme der in Gruppe 1 angegebenen Rohre und Formstücke	12,5	25	16
Gruppe 3			
Bau- und sanitäre Fayenceartikel	15	25	16
Gruppe 4			
Armaturen und Materialien für Wasser-Gas-, Dampf-, sanitäre und Zentralheizungsinstallation	12,5	28	18
Gruppe 5			
Öfen und Kochherde, Gasherde und Gas- kocher, Elektroherde, Ofenrohre Ofenknien Spirituskocher und Zubehörteile	12,5	28	18
	15	35	—
Gruppe 6			
Fahrzeug- und Wagenbauteile, Achsen, Buchsen, Radkränze, Radreifen und andere Wagenbaubeschläge	12,5	25	16
Wagenwinden, Autoheber, Flaschenzüge, Hanfseilblöcke	15	30	20
Stauferbuchsen	18	33	—
Gruppe 7			
Hufstollen, Hufeisen, Griffe, Hufnägel und andere nicht besonders genannte Huf- beschlagartikel	15	30	20
Gruppe 8			
Schaufeln und Spaten aus Stahlblech oder geschmiedet, Gabeln, Hacken, Rechen aller Art mit oder ohne Stiel für landwirt- schaftliche Zwecke, stählerne Hacken, Sensen, Sensenzubehörteile, Dengelgeräte und Wetzsteine, Sicheln, Mähmesserklin- gen, -stangen und -finger, Häckselmesser, Rasenmäher, Gartenwalzen	15	28	—
Gartengeräte (ausser den in Gruppe 8 genannten Gärtnerspaten) mit oder ohne Stiel sowie alle nicht besonders genan- nten Kleiseisen- und Holzgeräte für Garten-, Feld- und Bodenbearbeitung	20	35	—
Gruppe 9			
Allgemeine Werkzeuge für Holz-, Kno- chen-, Metall- und Steinbearbeitung, Maurer-, Maler- und Tapezierwerkzeuge, Bildhauerwerkzeuge, Schuhmacher- und Lederbearbeitungswerkzeuge, Glaser- werkzeuge, Werkzeuge für Elektriker und Klempner, Telegraphenbauwerkzeuge, Automobilwerkzeuge, Garten- und Reben-			

Grupa 2	a) %/o	b) rabat %/o	
odkucia matrycowe, odkładnice, lemiesz- sze, oskardy, odlewy żeliwne do budowy pieców, wanny, zmywaki, umywalki z żeliwa lanego, kotły żeliwne, grzejniki i rury żebrowe, odlewy handlowe i bu- dowlane, za wyjątkiem rur i łączników, wymienionych w grupie 1	12,5	25	16
Grupa 3			
artykuły budowlane i sanitarne z fa- jansu	15	25	16
Grupa 4			
armatury i materiały dla instalacji wod- nej, gazowej, parowej, sanitarnej i cen- tralnego ogrzewania	12,5	28	18
Grupa 5			
piece i kuchnie żeliwne, kuchnie i ku- chenki gazowe, kuchnie elektryczne, ru- ry i kolanka do pieców	12,5	28	18
kuchenki spirytusowe i części zapasowe	15	35	—
Grupa 6			
artykuły do budowy pojazdów i wozów, osie, nasady, otoki do kół, obręcze do kół i inne okucia do budowy wozów	12,5	25	16
lewary do wozów i samochodów, wciągi wielokrążkowe i wielokrążki na linach konopnych	15	30	20
smarownice Stauffera	18	33	—
Grupa 7			
hacele, podkowy, uchwyty, hufnale i in- ne osobno nie wymienione artykuły do kucia koni	15	30	20
Grupa 8			
łopaty i szpadle z blachy stalowej lub kute, widły, grabie, grabie wszelkiego ro- dzaju z trzonkiem i bez do celów rolni- czych, kopacze nawozowe, kosy i przy- bory kosiarskie, narzędzia do klepania kos i oselki, sierpy, ostrza do maszyn do koszenia, drążki i grabki, noże do siecz- karń, kosiarki do trawników, walce ogrodowe	15	28	—
narzędzia ogrodowe (za wyjątkiem wy- mienionych w grupie 8 szpadli ogrodni- czych) z trzonkiem i bez, jak i wszystkie osobno nie wymienione drobno-żelazne i drobno-drzewne narzędzia do uprawy ogrodów, pól i roli	20	35	—
Grupa 9			
ogólne narzędzia do obróbki drzewa, kości, metali i kamieni, narzędzia mu- rarskie, malarskie, tapicerskie i rzeźbiar- sk, narzędzia szewskie i do obróbki skó- ry, narzędzia szklarskie, narzędzia dla elektrotechników i blacharzy, narzędzia do budowy telegrafów, narzędzia samo- chodowe, nożyce ogrodowe, do wino-			

	a) o/o	b) o/o	Rabatt o/o
scheren, Raupenscheren, Heekenscheren, Garten- und Obstbaumspritzten, Okulier- und Gartenmesser, Vieh- und Geflügel-Schafscheren	18	35	—
Laubsägewerkzeuge und -Garnituren . .	20	40	—
Einfache Messwerkzeuge, wie Masstäbe aus Holz und Metall, Rollbandmasse mit Leinen- und Stahlband, Wasserwagen, Zirkel, Taster, Senklote, Winkel, Taschenschieblehren, Knopfmasse, Zahlen und Buchstaben, Präzisionswerkzeuge, wie Mikrometer, Präzisionslineale, Gewindeschablonen, Düsenlehren, Drahtlehren, Lochlehren, Uhrmacher- und andere Werkzeuge für Feinmechanik	20	40	—

Gruppe 10

Maschinenschrauben, Bauschrauben, Stellschrauben, Schlossschrauben, Schlüsselschrauben, Radschrauben, Pflugschrauben, Hütchenschrauben, Laschenschrauben, Gewindeschrauben und andere nicht besonders genannte Handelsschrauben, Flügelmuttern und andere Muttern, Nieten, Riemenschrauben und Riemenverbinder. Holzschrauben, sonstige nicht besonders genannte grobe Eisenkurzwaren . .	15	40	24
---	----	----	----

Gruppe 11

Drahtstifte, Rohrhakenstifte, Scheineckenstifte, Glaserstifte, Gurtstifte, Kammzwecken, Fischbandstifte, Stiefeleisenstifte, Absatzstifte, Sohlenschoner, Stiefeleisen, Sohlennägel, Sattler- und Polsternägel, Täckse, Reissbrettstifte und andere nicht besonders genannte Drahtstifte und Nägel	15	40	24
--	----	----	----

Gruppe 12

Drahtnägel, Baunägel, rund und vierkantig, mechanischer und handgeschmiedeter Ausführung, von mm- Nr. 22/40 aufwärts . .	12,5	25	16
beim Verkauf in Originalkisten	10	20	12

Gruppe 13

Ketten für Landwirtschaft und Industrie	15	30	—
Stacheldraht, Drahtgeflechte, Drahtseile	12,5	25	16
Trensen, Federhaken, Wirbel, Knebel und ähnliche Artikel	15	35	—

Gruppe 14

Hut- und Mantelhaken, Drahtschraubhaken, Ringschrauben, Ösen, Schlaufen, Krammen, Drahtwürfe, geschmiedete und andere Haken, Pferdegeschirrbeschlüge, Sprungfedern	18	35	23
Mäuse- und Rattenfallen, Feuerhaken, sonstige nicht besonders genannte Eisen-Metall- und Drahtkurzwaren	18	35	—

	a) o/o	b) o/o	rabat o/o
gron i gąsienic oraz żywopłotów, sikawki ogrodowe i do drzew owocowych, noże do szczepienia drzew, nożyce dla hydła, drobiu i owiec	18	35	—
narzędzia i garnitury piłeczkowe . . .	20	40	—
zwykle przyrządy miernicze, jak miary z drzewa i metalu, miary taśmowe płocienne i stalowe, wagi wodne, cyrkle kałkowane, miary pionowe, kątownice, szablony suwakowe, warsztatowe i kieszonkowe, liczby i litery, narzędzia precyzyjne, jak śruby mikrometrowe, linie precyzyjne, szablony do gwintów, dysz i drutu, precyzyjne szablony do dziurek, narzędzia zegarmistrzowskie i inne dla drobnej mechaniki	20	40	—

Grupa 10

śruby maszynowe, budowlane, śruby ustawnicze, zamkowe, kluczowe, kołowe i pługowe, śruby z kapelusikiem, łukowe, śruby gwintowe i inne osobno nie wymienione śruby handlowe, nakrętki skrzydełkowe i inne nakrętki, nity, zatyczki i podkładki krążkowe wszelkiego rodzaju, śruby pasowe i spinacze pasowe, wkrętki do drzewa i inne osobno nie wymienione zwykle żelazne towary krótkie	15	40	24
--	----	----	----

Grupa 11

gwoździe druciane, sufitowe, nacinane, szklarskie, pasowe, tapicerskie, sztyfty zawiasowe, gwoździe podkówkowe, podkówkki, gwoździe podeszwowe, gwoździe siodlarskie i tapicerskie, teksy, pluskiewki do desek rysowniczych i inne osobno nie wymienione druciaki i gwoździe	15	40	24
--	----	----	----

Grupa 12

gwoździe druciane, budowlane okrągłe i czworokątne, wykonane mechanicznie i ręcznie kute od mm — nr. 22/40 w wyż	12,5	25	16
przy sprzedaży w skrzynkach oryginalnych	10	20	12

Grupa 13

łańcuchy dla rolnictwa i przemysłu . .	15	30	—
drut kolczasty, siatki druciane, liny druciane	12,5	25	16
wędzidla, haki sprężynowe, okrętki, przetyczki i inne podobne	15	35	—

Grupa 14

haki do wieszania płaszczy i kapeluszy, haki druciane, wkrętki z kółkiem, haki pierścieniowe, uszka, zasuwki, skobelki, wyprawy z drutu, haki kute i inne, okucia do uprzęży końskich, sprężyny meblowe	18	35	23
łapki na myszy i szczury, haki ogniowe, inne osobno nie wymienione drobne artykuły żelazne, metalowe i druciane .	18	35	—

	a)	b)	Rabatt
	%	%	%
Gruppe 15			
Gardinen- und Portierenstangen und -rohre, Hohlringe, Stoffklammern und sonstige Eisen- und Metallwaren für Innendekoration	20	40	25
Gruppe 16			
Türschlösser, Türschliesser, Türfedern, Türkettchen, Tür- und Langschilder, Tür- und andere Riegel, Pendeltürbänder und andere Bänder, Fritschen, Drücker aller Art, Oliven, Schlüssellockschilder Rosetten, Klossettscharniere, Treppenschienen, sonstige nicht besonders genannte Baubeschläge	15	30	20
Gruppe 17			
Möbelschlösser, Möbelscharniere, Bettstapfen, Zapfenbänder, Tischbänder, Möbelbeschläge aller Art	18	35	23
Schatullenschlösser, Mappenschlösser, Briefkastenschlösser und ähnliche Schlösser	20	40	—
Vorhangschlösser aller Art	15	30	—
Schlüssel für Türschlösser, Möbelschlösser und Vorhangschlösser, lose ohne Schlösser	20	40	25
Gruppe 18			
Spülwannen, Waschwannen, Waschtöpfe, Milchkannen, Viehkessel, Wasserkannen, Giesskannen, Einkochapparate, Brotkästen, Volksbadewannen, Sitzbadewannen, Waschbretter, Waschtische, Kohlenkästen Kohlenlöffel, Kohlschaufeln, Ofenschirme, Ofenvorsetzer, Ofenrosetten	15	30	—
Ölkannen, Schmierkannen, Kanister und ähnliche nicht besonders genannte Artikel	20	40	—
Verzinkte Eimer	10	20	—
Isolierflaschen	18	35	—
Gruppe 19			
Backformen, Puddingformen, Tortenformen, Ausstechformen, Milchsiebe, Pfeffermühlen, Passiermaschinen, Passiersiebe, Kartoffelpressen, Schneeschläger, Eienuhren, Gemüseschneider, Reibeisen, Küchenrädchen, Spicknadeln, Blechdosenöffner, Korkenzieher, Nussknacker und ähnliche Haus- und Küchengeräte	20	40	—
Gruppe 20			
Emaillierte Blechgeschirre	18	35	—
Stahlgeschirre, Gussgeschirre, Kohlen- und Bolzenbügeleisen, Bügeleisenbolsen	15	30	—
Gruppe 21			
Aluminiumgeschirre und Geräte bei einem Stück- oder Garniturwert bis 50 Zloty	15	30	—
über 50 Zloty	12,5	25	—

	a)	b)	rabat
	%	%	%
Grupa 15			
karnisze do firanek i portier, puste pierścienie, klamry do materiałów i inne wyroby żelazne i metalowe do celów dekoracji wewnętrznej	20	40	25
Grupa 16			
zamki i zamykacze do drzwi, sprężyny i łańcuchy do drzwi, podłużne szyldy do drzwi, rygle do drzwi i inne, zawiasy do drzwi wahadlowych i inne, zawiasy wpuszczane francuskie, klamki wszelkiego rodzaju, oliwki, języczki do szyldów, rozetki, zawiasy do klozetów, szyny okuciove do schodów i inne osobno nie wymienione okucia budowlane	15	30	20
Grupa 17			
zamki i zawiasy meblowe, haki do łóżek, zawiasy czopowe i stołowe, okucia meblowe wszelkiego rodzaju	18	35	23
zamki do szkatulek, tek skórzanych, skrzynek do listów itp. zamki	20	40	—
klódki wszelkiego rodzaju	15	30	—
klucze drzwiowe, meblowe, klódkowe osobno bez zamków	20	40	25
Grupa 18			
wanienki do zmywania, balie, garnki do prania, konwie do mleka, kociolki dla bydła, konwie do wody, polewaczki, aparaty do gotowania, pudelka do chleba, wanny kąpielowe zwykle, wanny, nasiadówki, pralki i umywalki, skrzynki do węgla, łopaty i łopatki do węgla, zastawy i podstawki piecowe, rozety piecowe	15	30	—
konewki do oliwy, oliwiarki, oliwiarki Staufera i inne osobno nie wymienione artykuły	20	40	—
wiadra ocynkowane	10	20	—
butle izolowane	18	35	—
Grupa 19			
foremki do pieczenia, foremki do budyniów, tortów i wykrawania, sita do mleka, młynki do pieprzu, przecieraczki i sita do tychże, prasy do ziemniaków, ubijacze piany, wskaźniki do gotowania jaj, krajaczki do jarzyn, tarła, kółeczka kuchenne, przyrządy do szpilowania, klucze do otwierania puszek, korkociągi, dziadki do orzechów i inne podobne przedmioty domowe i kuchenne	20	40	—
Grupa 20			
emaliowane naczynia blaszane	18	35	—
naczynia stalowe, naczynia żelazno-lane, żelazka do prasowania na węgle i dusze, dusze do żelazek	15	30	—
Grupa 21			
naczynia i sprzęt aluminiowy. Przy wartości sztuki lub kompletu do 50 złotych	15	30	—
powyżej 50 złotych	12,5	25	—

	a)	b)	Rabatt
	o/o	o/o	o/o
Gruppe 22			
Fleischhackmaschinen, Brotschneidemaschinen, Reibemaschinen, Messerputzmaschinen, Fruchtpressen, Bohnenschneidemaschinen, Kaffeemühlen, Mandelmühlen, Eismaschinen, Wirtschaftswaagen und Gewichte	15	30	—
Messer und Scheiben für Fleischhackmaschinen und Reiben	15	33	20
Kühlschränke, Buttermaschinen, Waschmaschinen, Wäscherollen, Dezimalwaagen und Gewichte	15	25	—
Sonstige hauswirtschaftliche Maschinen und Ersatzteile	15	30	20
Gruppe 23			
Angelgeräte aller Art	20	40	—
Gruppe 24			
Stahlschlittschuhe	15	30	—
Gruppe 25			
Wagenlaternen, Handlaternen, Sturmlaternen, Hauslaternen, Petroleumlampen, Spirituslampen, Pferde- und Kuhstrieigel	10	35	—
Gruppe 26			
Holzwaren, wie Stiele für Schaufeln, Spaten, Äxte, Gabeln, Beile u. a.	15	35	—
Gruppe 27			
Bestecke, Löffel, Messer und Gabeln aller Art, Küchenmesser, Brotmesser, Aufschnittmesser, Obstmesser, Tomatenmesser, Schlächtmesser, Hackmesser, Tortenheber und ähnliche nicht besonders genannte Artikel, Fleischerstähle	15	35	—
Gruppe 28			
Haushalt- oder Damenscheren, Schneiderscheren, Knopflochscheren, Papierscheren, Lederscheren, Taschenscheren, Stickscheren und ähnliche Scheren	18	35	—
Nagelscheren, Hautscheren, Nagelzangen, Nagelknipser, Nagelfeilen, Hautheber, Pinzetten und sonstige Maniküreartikel, Frisierscheren, Frisierlampen	20	40	—
Gruppe 29			
Taschenmesser aller Art und Fahrtenmesser	15	35	—
Gruppe 30			
Rasiermesser, Rasierapparate, Haarschneidemaschinen, Rasierklingen, Ersatzteile für Haarschneidemaschinen	20	40	—
Gruppe 31			
Elektrische Kochplatten, Bügeleisen, Kochtöpfe, Tauchsieder, Heizöfen, Luftduschen, Heizkissen, Heizsonnen, Tisch- und Konsolfächer, elektrische Glocken und ähnliche elektrische Geräte	15	30	20

	a)	b)	rabat
	o/o	o/o	o/o
Grupa 22			
maszynki do siekania mięsa, krajania chleba, maszynki do tarcia, do czyszczenia noży, prasy do owoców, maszynki do krajania grochu, młynki do kawy i migdałów, maszynki do lodów, wagi domowe i ciężarki	15	30	—
noże i krążki do maszynek do mielenia mięsa i tarła	15	33	20
lodówki, maszynki do masła i prania, wyzmaczki, wagi dziesiętne i ciężarki	15	25	—
inne maszynki domowego gospodarstwa i części zapasowe	15	30	20
Grupa 23			
wszelkiego rodzaju sprzęt wędkarski	20	40	—
Grupa 24			
łyżwy stalowe	15	30	—
Grupa 25			
latarnie do wozów, latarnie ręczne, wiatroodporne, domowe, naftowe, spirytusowe, zgrzebła do koni i bydła	18	35	—
Grupa 26			
wyroby drzewne jak trzonki do łopat, szpadli, siekier, widel, toporków i innych	15	35	—
Grupa 27			
nakrycia, łyżki, noże i widelce wszelkiego rodzaju, noże kuchenne, do chleba, do wędlin, owoców, pomidorów, do zarzynania, siekacze, łyżki do tortu i inne osobno nie wymienione artykuły, stal do ostrzenia noży	15	35	—
Grupa 28			
nożyce domowe i dla pań, nożyce krawieckie, do dziurek od guzików, papieru, skóry, kieszonkowe, do wyszywania itp.	18	35	—
nożyczki do paznokci, naskórka, szczypce i ucinacze do paznokci, pilniki do paznokci, przyrządy do podnoszenia naskórka, pincety i inne przyrządy do manicure, nożyce i lampy fryzjerskie	20	40	—
Grupa 29			
syczoryki kieszonkowe i wycieczkowe	15	35	—
Grupa 30			
brzytwy i aparaty do golenia, żyłki, maszynki do strzyżenia włosów, części zapasowe do maszynek do strzyżenia włosów	20	40	—
Grupa 31			
elektryczne kuchenki, żelazka do prasowania, garnki, grzałki, piecyki, tusze powietrzne, poduszki do ogrzewania, tarcze grzejące, przegródki stołowe i konsolowe, elektryczne dzwonki i inne t. p. sprzęty elektryczne	15	30	20

	a)	b)	Rabatt
	%	%	%
Gruppe 32			
Elektrisches Installationsmaterial, Drehschalter, Steckdosen, Stecker, Abzweigdosen, Stöpsel Fassungen, Stromabzweiger Isoliernippel, Kontaktschrauben und ähnliche elektrotechnische Erzeugnisse aus Porzellan, Bakelit, sonstigen Isolierstoffen mit Metallteilen sowie Isoliermaterial . . .	18	35	23
Leitungsdrähte, blank und isoliert, sowie Isolierrohre	15	30	20
Gruppe 33			
Elektrische Beleuchtungskörper aller Art	15	35	21
Gruppe 34			
Alle in vorstehenden Gruppen nicht besonders genannten Erzeugnisse aus Eisen und Metall auch in Verbindung mit Holz oder Kunststoffen, die üblicherweise im Eisenwarengross- und -einzelhandel gehandelt werden	18	33	22

	a)	b)	rabat
	%	%	%
Grupa 32			
elektryczny sprzęt instalacyjny, wyłączniki, gniazdka wtyczkowe, zatyczki, puszki rozgałęźne, kontakty, oprawki, odgałęźniki prądowe, niple izolacyjne, śruby kontaktowe i podobne elektrotechniczne wyroby z porcelany, bakelitu i innych materiałów izolacyjnych z częściami metalowymi i materiałem izolacyjnym	18	35	23
przewody gołe i izolowane oraz rury izolacyjne	15	30	20
Grupa 33			
wszelkiego rodzaju przedmioty elektryczne dla oświetlania	15	35	21
Grupa 34			
wszelkiego rodzaju w poprzednich grupach specjalnie nie wymienione wyroby z żelaza i metalu także w połączeniu z drzewem oraz surowcami sztucznymi, które zwyczajnie wchodzi w rachubę w handlu żelaza hurtowym jako też i detalicznym	18	33	22

Preise für Haferflocken, Hülsenfrüchte und für Futtermittel.

Auf Grund des § 1, Abs. 2 der Preisbildungsverordnung (GGP. I S. 131) setzt das Amt des Generalgouverneurs Abteilung Preisbildung im Einvernehmen mit der Abteilung Ernährung- und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs folgende Höchstpreise fest:

I. Haferflocken.

1. Lose Ware.

Mühlenverkaufspreis	Zl. 95.— je 100 kg netto ab Mühlenstation (einschl. Sack).
Grosshandelsverkaufspreis	„ 108.— ab Lager des Grosshändl.
Kleinhandelsverkaufspreis (Verbraucherpreis)	„ 1.35 je 1 Kg.

2. Gepackte Ware.

Mühlenverkaufspreis	in 1/2 kg. Pak. Zl. 113.— je 100 kg. netto ab Mühlenstation
Mühlenverkaufspreis	in 1/4 kg. Pak. Zl. 115.— je 100 kg. netto ab Mühlenstation
Grosshandelsverkaufspreis	in 1/2 kg. Pak. Zl. 128.— ab Lager des Grosshändlers
Grosshandelsverkaufspreis	in 1/4 kg. Pak. Zl. 132.— ab Lager des Grosshändlers
Kleinhandelsverkaufspreis (Verbraucherpreis)	in 1/2 kg. Pak. Zl. 1.50 je kg.
Kleinhandelsverkaufspreis (Verbraucherpreis)	in 1/4 kg. Pak. Zl. 1.56 je kg.

Ceny płatków owsianych, owoców strączkowych i produktów karmnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 Rozporządzenia o kształtowaniu cen (GGP. I S. 131), Urząd Gen. Gubernatora Wydział Kształtowania Cen ustala w porozumieniu z Wydziałem Wyżywienia i Gospodarki Rolnej przy Urzędzie Generalnego Gubernatora następujące ceny maksymalne:

I. Płatki owsiane.

1. Towar nieopakowany:

cena sprzedaży w młynie	. zł 95,— za 100 kg netto loco młyn (łącznie z workiem)
cena sprzedaży hurtowej	„ 108,— loco skład hurtownika
cena sprzedaży detalicznej (cena odbiorcy-konsumenta)	„ 1,35 za 1 kg

2. Towar opakowany:

cena sprzedaży w młynie w 1/2 kg paczkach	zł 113,— za 100 kg netto loco młyn
cena sprzedaży w młynie w 1/4 kg paczkach	zł 115,— za 100 kg netto loco młyn
cena sprzedaży hurtowej w 1/2 kg paczkach	zł 128,— loco skład hurtownika
cena sprzedaży hurtowej w 1/4 kg paczkach	zł 132,— loco skład hurtownika
cena sprzedaży detalicznej w 1/2 kg paczkach	zł 1,50 za 1 kg
(cena odbiorcy-konsumenta) w 1/4 kg paczkach	zł 1,56 za 1 kg

II. Hülsenfrüchte.

	Erzeugerhöchstpreis je 100 Kg	Verbraucherhöchstpreis je 1 kg
Weisse Bohnen	Zł. 40.—	Zł. —60
Gelbe Eierbohnen	„ 45.—	„ —70
Bunte Bohnen	„ 30.—	„ —50
Linsen I. Sorte	„ 40.—	„ —60
Linsen II. Sorte	„ 32.—	„ —52

II. Owoce strączkowe.

	cena maksymalna producenta za 100 kg	cena maksymalna odbiorcy-konsumenta za 1 kg
Fasola biała	zł 40,—	zł —,60
Fasola żółta	„ 45,—	„ —,70
Fasola różnokolorowa	„ 30,—	„ —,50
Soczewica I. gatunku	„ 40,—	„ —,60
Soczewica II. gatunku	„ 32,—	„ —,52

III. Futtermittel.

	Ab Station des Herstellerbetriebes je 100 Kg	Verbraucherhöchstpreis je 100 Kg
Futterhaferflocken	Zł. 23.—	Zł. 30.—
Gerstenfuttermehl	„ 20.—	„ 27.—
Trockenschnitzel	„ 15.—	„ 20.—
Vollwertiger Zuckerschnitzel „	18.—	„ 23.—
Malskeime	„ 20.—	„ 25.—
Trockentreber	„ 20.—	„ 25.—
Trockenhefe	„ 40.—	„ 47.—

III. Produkty karmne.

	loco stacja producenta za 100 kg	cena maksymalna odbiorcy-konsumenta za 100 kg
Płatki owsiane karmne	zł 23,—	zł 30,—
Mąka jęczmienna	„ 20,—	„ 27,—
Suche zrzynki	„ 15,—	„ 20,—
Pełnowartościowe obrzynki cukrowe	„ 18,—	„ 23,—
Kielkowniny słodowe	„ 20,—	„ 25,—
Suche wytłoki	„ 20,—	„ 25,—
Suche drożdże	„ 40,—	„ 47,—

Preise für Erzeugnisse aus Gerste.

Im Einvernehmen mit der Abteilung Ernährung- und Landwirtschaft bewilligt das Amt des Generalgouvernements Abtl. Preisbildung folgende Ausnahmen von den Bestimmungen des § 16 der Verordnung über die Preisfestsetzung für Getreide, Getreideerzeugnisse, Hülsenfrüchte, Rauhfutter, Oelfrüchte, Oelkuchen, Oelkuchennehle und Oelkuchenschrote des Wirtschaftsjahres 1940/41 vom 31. August 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 453):

Ceny wytworów jęczmiennych.

W porozumieniu z Wydziałem Wyżywienia i Gospodarki Rolnej Urząd Gen. Gubernatora Wydział Kształtowania Cen zezwala w drodze wyjątkowej na stosowanie poniższych cen — odchylenie od § 16 rozporządzenia o ustaleniu cen zboża, przetworów zbożowych, owoców strączkowych, paszy surowej, owoców oleistych, makuchów, mąki z makuchów i śrutu z makuchów na rok gospodarczy 1940/41 z dnia 31 sierpnia 1940 (Dz. Rozp. GGP. II str. 453):

Erzeugnisse aus Gerste (ohne Stadt, und Landkreis Warschau).

	Höchstpreis ab Mühle je 100 Kg	Verbraucherhöchstpreis je Kg bei Mengen unter	
		50 Kg	u. 20 Kg
grobe Graupen u. Grütze	Zł. 40.—	Zł. —50	Zł. —55
kleine Graupen	„ 44.—	„ —55	„ —60
Perlgraupen	„ 52.—	„ —70	„ —75
Gerstenschleifmehl	„ 35.—	—	—

Wytwory jęczmienne (poza miastem i powiatem Warszawa).

	Cena maksymalna loco młyn za 100 kg	Cena maksymalna odbiorcy-konsumenta za 1 kg przy ilościach poniżej	
		50 kg	i 20 kg
Grube krupy i kasza	zł 40,—	zł —,50	zł —,55
Drobne krupy	„ 44,—	„ —,55	„ —,60
Perlak	„ 52,—	„ —,70	„ —,75
Mąka jęczmienna	„ 35,—	—	—

Für Stadt- und Landkreis Warschau:

grobe Graupen	Zł. 48.—	Zł. —60	Zł. —65
kleine Graupen	„ 52.—	„ —65	„ —70
Perlgraupen	„ 60.—	„ —75	„ —80
Gerstenschleifmehl	„ 40.—	—	—

Dla miasta i powiatu Warszaw:

Grube krupy	zł 48,—	zł —,60	zł —,65
Drobne krupy	„ 52,—	„ —,65	„ —,70
Perlak	„ 60,—	„ —,75	„ —,80
Mąka jęczmienna	„ 40,—	—	—

Preise für Marmelade.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. 4. 1940 (GGP I S. 131) wurden im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Ernährungs- und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs folgende Preise für Marmelade festgesetzt:

Ceny marmelady.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12. 4. 1940 (GGP. I str. 131) ustalono w porozumieniu z kierownikiem Wydz. Wyżywienia i Gospodarki Rolnej Urzędu Generalnego Gubernatora następujące ceny marmelady:

I.

a) Mehrfruchtmarmelade

Einkaufspreis des Grosshandels ab Fabrik	Zl. 4.— je kg. netto
Einkaufspreis des Kleinhandels frei Ladengeschäft	4.30 „ „ „
Verbraucherhöchstpreis	4.80 „ „ „

b) Konsummarmelade

Einkaufspreis des Grosshandels ab Fabrik	3.20 „ „ „
Einkaufspreis des Kleinhandels frei Ladengeschäft	3.50 „ „ „
Verbraucherhöchstpreis	4.— „ „ „

II.

Nimmt der Verarbeitungsbetrieb ohne Einschaltung des Grosshandels die Verteilung frei Einzelhandelsgeschäft selbst vor, so darf er die unter I a) und b) genannten Einkaufspreise des Kleinhandels (Zl. 4.30 bzw. 3.50 je 1 kg) in Anrechnung bringen.

Bei direkter Belieferung des Einzelhandels ab Lager der Fabrik oder des Grosshandels betragen die Einkaufspreise Zl. 4.25 bzw. Zl. 3.45 je kg.

III.

Die Lieferung frei Ladengeschäft braucht nur dann zu erfolgen, wenn mindestens 25 kg abgenommen werden.

IV.

Dauerverpackung wird als Leihgut behandelt. Verarbeitungsbetriebe dürfen hierfür einen Betrag bis zu doppelter Höhe der Selbstkosten in Rechnung stellen mit der Massgabe, dass dieser Betrag bei Rückgabe der Verpackungsgefässe in wiederverwendbarem Zustand in voller Höhe zurückzahlen ist.

Als Dauerverpackung gelten: Sämtliche Blechgefässe, Gläser, Kübel, Fässer usw.

Als Verlustverpackung gelten: die kleinen 5 kg. Kistchen und alles andere Verpackungsmaterial, welches handelsüblich nur einmalig benutzt werden kann.

V.

Verstösse gegen diese Anordnung werden gemäss § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. 4. 1940 (Verordnungsblatt GGP I S. 131) bestraft.

VI.

Die Preisregelung tritt mit den 10. März 1941 in Kraft. Der Erlass der Abteilung Preisbildung II/198 —3163 vom 28. Oktober 1940 wird hiermit aufgehoben.

Einzelhandel.

Ordnung und Sauberkeit im Laden.

Jeder Kaufmann ist bestrebt, sein Geschäft rentabel zu gestalten. Der Gewinn ist nicht zuletzt ein Ergebnis des Umsatzes. Der Kaufmann muss daher gleichzeitig bestrebt sein, den Umsatz seines Betriebes zu erhöhen. Hierbei darf eine Frage nicht ausser acht gelassen werden. Sie lautet: Wie steht es mit der Verkaufsästhetik und -hygiene? Was für eine Rolle spielen diese im Verkauf? Es handelt sich hier um das Aussehen des Ladens, ums Innere und Äussere. Die Berücksichtigung dieser Umstände zeugt von der Kultur des Ladeninhabers.

I.

a) Marmelada owocowa:

cena kupna hurtownika u producenta	zł 4,— za 1 kg netto
cena kupna detalisty loco sklep „	4,30 „ 1 „ „
najwyższa cena płacona przez spożywcę	4,80 „ 1 „ „

b) Marmelada konsumcyjna:

cena kupna hurtownika u producenta	zł 3,20 „ 1 „ „
cena kupna detalisty loco sklep „	3,50 „ 1 „ „
najwyższa cena płacona przez spożywcę	4,— „ 1 „ „

II.

W wypadku, gdy producent przy pominięciu hurtownika dostarcza detalistom loco sklep, wolno mu zastosować wymienione pod I. a) i b) ceny dla detalistów (zł 4,30 wzgl. 3,50) za kg.

W wypadku, gdy detalista kupuje loco fabryka lub loco magazyn hurtownika, cena wynosi zł 4,25 wzgl. 3,45 za 1 kg.

III.

Dostawa loco sklep detalista ma być tylko w tym wypadku dokonana, jeżeli detalista zakupuje co najmniej 25 kg.

IV.

Opakowanie, które ma być kilkakrotnie użyte, należy uważać za wypożyczone. Producentowi wolno za to opakowanie pobierać kwotę w podwójnej wysokości kosztów własnych z tym jednakże, że kwoty te przy zwrocie opakowania (w stanie nadającym się do dalszego użytku) zostaną w całości zwrócone.

Za opakowanie trwałe należy uważać naczynia blaszane, szklane, wiadra, beczki itd. Za opakowanie, które służy do jednorazowego użytku, należy uważać małe skrzynki 5-kilogramowe i wszelkie inne materiały, których używa się wedle zwyczajów handlowych tylko jednorazowo.

V.

Wszelkie wykroczenia przeciwko temu zarządzeniu podlegają według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12. 4. 1940 (Dz. Rozp. GGP. I str. 131) karze.

VI.

Cennik wchodzi w życie z dniem 10 marca 1941. Rozporządzenie Wydz. Kształtowania Cen II/198-3163 z dnia 28 października 1940 zostaje niniejszym cofnięte.

Handel detaliczny.

Porządek i czystość w sklepie.

Każdy kupiec stara się przedsiębiorstwo swoje prowadzić z korzyścią. Zysk nie zawsze jest wynikiem obrotu. Kupiec musi jednak starać się obroty swoje powiększać. Przy tym nie wolno mu zapominać o tym, jak przedstawia się sprawa estetyki i higieny sprzedażowej w przedsiębiorstwie i jaką odgrywają one rolę w sprzedaży. Chodzi tu o wygląd zewnętrzny i wewnętrzny sklepu. Uwzględnienie tego świadczy o kulturze właściciela sklepu.

Der Käufer bleibt erfahrungsgemäss umso lieber bei einem Schaufenster stehen, je übersichtlicher und vor allem je sauberer es ausgestaltet ist. Nicht zuletzt diese Übersicht. Ordnung und Sauberkeit eines Schaufensters sind es, die ihn veranlassen, seine Einkäufe gerade in diesem Geschäft zu machen. Wenn er dann in dem Verkaufsraum selbst ebenfalls weitgehende Sauberkeit und Ordnung feststellen kann und vor allem von sauber gekleideten Verkaufskräften bedient wird, so wird er desto eher geneigt sein, seine Einkäufe in diesem Geschäft zu wiederholen und dessen Stammkunde zu werden. Die Folge ist zwangsläufig, dass die erstrebte Umsatzsteigerung durch den Ladeninhaber, der sich den für einen Kaufmann eigentlich selbstverständlichen Mühen unterzieht, erzielt und der Gewinn gesteigert wird. Doch nicht allein aus Rentabilitätsgründen soll der Kaufmann auf diese Dinge achten sondern vor allem auch aus hygienischen und gesundheitlichen Gründen, die ihm als Warenverteiler die unerlässliche Pflicht auferlegen, sein Geschäft und damit die Behandlung, Lagerung und den Verkauf der Waren so zu gestalten, dass gesundheitliche Schäden infolge Verunreinigung oder Verderben der Ware ausgeschlossen sind.

Die Kammer richtet diesen Hinweis an alle Kaufleute des Kammerbezirkes und weist daraufhin, dass in all den Fällen in denen gegen diese einfachsten Grundregeln kaufmännischen Handelns und kaufmännischer Gepflogenheit verstossen wird, ohne Nachsicht mit der gebotenen Strenge eingeschritten wird, damit vorhandene Misstände für die Folge unmöglich werden.

Vorschriften für polnische Buchhandlungen.

Die Vierte Durchführungsvorschrift vom 24. Oktober 1940 zur Verordnung über die Herausgabe von Druck- Erzeugnissen vom 26. Oktober 1939 verbietet polnischen Buchhandlungen den Vertrieb weltanschaulichen oder politischen Schrifttums; hingegen wird diesen Buchhandlungen der Vertrieb unterhaltenden oder fachlichen Schrifttums grundsätzlich gestattet.

Nur diejenigen polnischen Buchhandlungen, die bereits vor dem 1. September 1939 dem „Börsenverein der deutschen Buchhändler“ angehört haben, können deutsches fachliches oder unterhaltendes Schrifttum ohne weiteres führen — selbst wenn sich eine deutsche Buchhandlung im Umkreis befindet. Anderen Buchhandlungen kann der Vertrieb deutschen unterhaltenden und fachlichen Schrifttums untersagt werden.

Arbeit.

Arbeitskarten in Generalgouvernement.

Der Generalgouverneur hat die Einführung von Arbeitskarten im Generalgouvernement angeordnet. Die einschlägige Verordnung lautet:

Um eine zweckentsprechende Verteilung der Arbeitskräfte im Generalgouvernement zu gewährleisten, wird eine Arbeitskarte eingeführt.

Der Kreis der Personen, die Inhaber einer Arbeitskarte sein müssen, sowie die Einzelheiten über die Ausgestaltung und Führung der Arbeitskarte, insbesondere über die hierbei den Unternehmern und den Arbeitern und Angestellten obliegenden Pflichten, werden in Durchführungsvorschriften bestimmt.

Klient zatrzymuje się chętnie przy oknie wystawowym, jeśli ono jest urządzone czysto i przejrzysto. I nie tylko porządek i czystość wystawy skłaniają klienta do czynienia zakupów w danym sklepie. Gdy klient stwierdzi we wnętrzu sklepu czystość i porządek i gdy go obsłużą schludnie ubrani sprzedawcy lub sprzedawczynie, to napewno zechce powtarzać zakupy w tym sklepie i wreszcie zostanie stałym klientem. Skutek jest wyraźny: zostało dokonane pożądane powiększenie obrotu, a co zatem idzie i zysku dzięki wysiłkom świadomego swych poczynań i zamierzeń kupca.

Ale nie tylko ze względu na korzyść własną powinien kupiec zważać na te sprawy. Jako dostawca musi bowiem rozumieć obowiązki, wynikające z zasad higieny i tak urządzić swój sklep, aby przy magazynowaniu, utrzymywaniu i sprzedawaniu towaru uniknąć następstw, wynikających z zaniedbań sanitarnych.

Izba zwraca się z powyższymi wskazaniem do wszystkich kupców, przynależnych do jej okręgu i podkreśla, że będzie bezwzględnie i surowo ściagać wszelkie wykroczenia przeciwko zasadniczym regułom pracy handlowej, aby nie dopuścić do powtarzania się istniejących na tym polu uchybień.

Przepisy, dotyczące księgarń polskich.

Czwarte rozporządzenie wykonawcze z dnia 24 października 1940 r., wydane do rozporządzenia o wydawaniu druków z dnia 26 października 1939 r. zakazuje sprzedaży literatury o charakterze światopoglądowym lub politycznym, przez księgarnie polskie, pozwalając jednak zasadniczo na sprzedaż literatury fachowej i beletrystycznej. Te tylko z księgarń polskich mogą prowadzić niemiecką literaturę fachową i beletrystyczną, mimo, że w okolicy znajduje się księgarnia niemiecka, — które przed dniem 1 września 1939 r. należały do „Börsenverein der deutschen Buchhändler“. W stosunku do innych księgarń może nastąpić zakaz sprzedaży niemieckiej literatury beletrystycznej i fachowej.

Praca.

Karty Pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

Gubernator Generalny zarządził wprowadzenie kart pracy w Gen. Gubernatorstwie. Rozporządzenie o kartach pracy brzmi:

Dla zapewnienia celowego rozdziału sił roboczych w Generalnym Gubernatorstwie, wprowadza się karty pracy.

Koło osób, które muszą posiadać kartę pracy, jak również szczegóły, dotyczące formy i prowadzenia karty pracy, w szczególności co do obowiązków, ciążących w związku z tym na przedsiębiorcach oraz na pracownikach fizycznych i umysłowych, określają przepisy wykonawcze.

Arbeiter und Angestellte, die Inhaber einer Arbeitskarte sein müssen, dürfen nur noch beschäftigt werden und sich beschäftigen lassen, wenn sie im Besitz einer ordnungsmässig ausgestellten Arbeitskarte sind.

Der Leiter der Abteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements bestimmt durch Anordnung, von welchem Zeitpunkt an Abs. 1 anzuwenden ist; die Anordnungen können allgemein oder für bestimmte Wirtschaftszweige getroffen werden.

Die Arbeitskarten werden vom Arbeitsamt im Auftrag des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) ausgestellt.

Anderen Stellen ist die Ausstellung von Arbeitskarten oder ähnlichen Ausweisen, von denen die Einstellung als Arbeiter oder Angestellter oder eine Bevorzugung bei der Einstellung abhängig gemacht werden soll, untersagt, soweit nicht besondere Vorschriften Ausnahmen zulassen. Insbesondere bleibt § 4 der Verordnung über Pflichteinstellung Schwerbeschädigter vom 19. September 1940 (VBIGG. I S. 305) unberührt.

Wer dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung erlassenen Vorschriften zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden.

Wird der Antrag auf Strafverfolgung nicht gestellt oder zurückgenommen, so kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) gegen die schuldigen Personen durch schriftlichen Bescheid Ordnungsstrafen bis zu 200,— Zloty für jeden Fall der Zuwiderhandlung festsetzen.

Diese Verordnung tritt am 15. Januar 1941 in Kraft.

Gestaltung der Arbeitsbedingungen im Generalgouvernement.

Nachstehend geben wir den Wortlaut der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 13) sowie den Wortlaut der 5. Durchführungs-Verordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 14. Dez. 1940 (Verordnungsblatt GGP. II. S. 559) bekannt:

Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement.

Vom 31. Oktober 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordnet der Generalgouverneur:

§ 1

Für die Regelung der Arbeitsbedingungen und des Arbeitsschutzes bleiben die bestehenden Vorschriften in Kraft, soweit im folgenden nichts anderes bestimmt ist.

§ 2

(1) Die am 31. August 1939 in Kraft gewesenen Sammelabkommen für Arbeiter und Angestellte gelten vorläufig weiter und sind für alle Beteiligten rechtsverbindlich.

Pracowników fizycznych i umysłowych, którzy muszą posiadać kartę pracy, wolno zatrudniać i wolno im przyjmować zatrudnienie tylko wtedy, gdy posiadają prawidłowo wystawioną kartę pracy.

Kierownik Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa postanawia w drodze zarządzenia, od jakiej chwili należy stosować ust. 1; zarządzenia mogą być wydane ogólnie, lub dla określonych gałęzi gospodarczych.

Kartę pracy wystawia Urząd Pracy z polecenia Starosty Powiatowego (Miejskiego).

Innym urzędem zabrania się wystawiania kart pracy, lub podobnych zaświadczeń, od których uzależnione ma być przyjęcie w charakterze pracownika fizycznego lub umysłowego lub pierwszeństwo przy przyjęciu, o ile specjalne przepisy nie zezwalają na wyjątki. W szczególności pozostaje nienaruszony § 4 rozporządzenia o przymusowym przyjęciu do pracy osób ciężko poszkodowanych z dnia 19 września 1940 r. (Rozp. GG. I. str. 305).

Kto wykracza przeciw niniejszemu rozporządzeniu lub przeciw przepisom, wydanym celem jego wykonania, podlega karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar.

Ściganie karne następuje tylko na wniosek Starosty Powiatowego (Miejskiego). Wniosek może być cofnięty.

O ile nie stawia się wniosku lub cofa się wniosek o ściganie karne, może Starosta Powiatowy (Miejski) nałożyć na winne osoby pisemnym orzeczeniem kary porządkowej do wysokości 200,— złotych za każdy wypadek wykroczenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1941 r.

Kształtowanie warunków pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

Ogłaszamy tekst ustawy o unormowaniu warunków pracy i ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 (Dz. Rozp. GGP. str. 13) i tekst 5 rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 o unormowaniu warunków pracy i ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 grudnia 1940 (Dz. Rozp. GGP. str. 559).

Rozporządzenie o unormowaniu warunków pracy oraz o ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 31 października 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1.

Dla regulowania warunków pracy oraz ochrony pracy pozostają w mocy przepisy istniejące, o ile poniżej nie postanowiono inaczej.

§ 2.

(1) Obowiązujące dnia 31 sierpnia 1939 r. umowy zbiorowe dla pracowników i funkcjonariuszy. pozostają tymczasowo nadal w mocy i obowiązują prawnie wszystkich zainteresowanych.

Abweichungen von den tariflichen Löhnen und Gehältern und den sonstigen Arbeitsbedingungen sind ohne schriftliche Genehmigung des Distriktschefs unzulässig. Soweit bis zum Inkrafttreten dieser Verordnung Änderungen bereits erfolgt sind, sind diese rückgängig zu machen, falls die Genehmigung nicht nachträglich erteilt wird.

(2) Soweit am 31. August 1939 keine Sammelabkommen galten, sind die an diesem Tage gewährten tatsächlichen Löhne und Gehälter weiterzuzahlen. Ausnahmen sind nur mit schriftlicher Genehmigung des Distriktschefs zulässig.

§ 3

(1) Der Distriktschef kann durch Tarifordnung für einzelne Betriebe oder für Gruppen von Betrieben die Arbeitsbedingungen regeln. Die Tarifordnung ist für die von ihr erfassten Arbeitsverhältnisse rechtsverbindlich. Der Distriktschef macht die Tarifordnungen bekannt.

(2) Ist der Erlass einer Tarifordnung für einen Bereich geboten, der über den Bezirk eines Distriktschefs hinausgeht, so wird für die Regelung vom Leiter der Abteilung Arbeit im Amte des Generalgouverneurs, ein Sonderbeauftragter bestimmt.

§ 4

Der Distriktschef überwacht die Durchführung der in seinem Bereich geltenden Sammelabkommen und Tarifordnungen.

§ 5

Die Tarifordnungen werden in deutscher und polnischer Sprache abgefasst. Entstehen Zweifel über ihre Auslegung, so ist der deutsche Text massgebend.

§ 6

Dem Leiter der Abteilung Arbeit im Amte des Generalgouverneurs bleibt für die Erledigung bestimmter Aufgaben, die sich aus der Regelung der Arbeitsbedingungen ergeben, die Ernennung von Sonderbeauftragten vorbehalten.

§ 7

(1) Wer Löhne oder Gehälter entgegen den Vorschriften der §§ 2 und 3 dieser Verordnung verspricht oder gewährt oder sich versprechen oder gewähren lässt, wird vom Distriktschef oder von dem Sonderbeauftragten mit einer Ordnungsstrafe in Geld in unbegrenzter Höhe für den Fall der Zuwiderhandlung belegt. Die gleiche Strafe trifft denjenigen, der günstigere sonstige Arbeitsbedingungen fordert oder gewährt, als sie nach den Vorschriften dieser Verordnung zulässig sind. Gegen den Ordnungsstrafbescheid ist die Beschwerde an mich zulässig.

(2) In schweren Fällen werden Freiheitsstrafen nach dem Landesgesetz verhängt. Die Strafverfolgung tritt auf Antrag des Distriktschefs oder des Sonderbeauftragten ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden.

§ 8

Die zur Durchführung und Ergänzung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erlässt der Leiter der Abteilung Arbeit im Amte des Generalgouverneurs.

§ 9

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft. Mit dem gleichen Tage wird im Generalgouvernement die Verordnung des Oberverwaltungschefs beim Oberbefehlshaber Ost über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz in den besetzten polnischen Gebieten vom 17. Oktober 1939 (Verordnungsbl. s. d. bes. Geb. in Polen S. 56) aufgehoben.

resowanych. Odstąpienie od przewidzianych taryfą plac i poborów oraz innych warunków pracy jest niedopuszczalne bez poprzedniego pisemnego zezwolenia Szefa Okręgowego. O ile przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia nastąpiły już zmiany, należy je cofnąć, jeżeli nie zostanie dodatkowo udzielone zezwolenie.

(2) O ile dnia 31 sierpnia 1939 r. nie obowiązywały żadne umowy zbiorowe, należy dalej wypłacać udzielane tego dnia istotne wynagrodzenia i pobory. Wyjątki są dopuszczalne tylko za pisemnym zezwoleniem Szefa Okręgowego.

§ 3.

(1) Szef Okręgowy może regulować umowy pracy przez rozporządzenie o taryfach dla poszczególnych zakładów lub grup zakładów. Rozporządzenia o taryfach obowiązują prawnie objęte przez nie stosunki pracy. Szef Okręgowy ogłasza rozporządzenie o taryfach.

(2) Jeżeli rozporządzenie o taryfach jest wskazane dla zakresu, sięgającego poza okręg Szefa Okręgowego, wyznaczony zostanie przez kierownika Wydziału Pracy Generalnego Gubernatora Pracy, dla regulowania specjalny pełnomocnik.

§ 4.

Szef Okręgowy ma nadzór nad przeprowadzeniem obowiązujących w jego okręgu umów zbiorowych oraz rozporządzeń o taryfach.

§ 5.

Rozporządzenia o taryfach ogłoszone będą w językach niemieckim i polskim. Jeżeli istnieją wątpliwości co do ich interpretacji, wówczas miarodajny jest tekst niemiecki.

§ 6.

Zastrzega się kierownikowi Wydziału Pracy Urzędu Generalnego Gubernatora prawo mianowania specjalnych pełnomocników dla załatwienia pewnych zadań, które wynikają z unormowania warunków pracy.

§ 7.

(1) Kto obiecuje lub udziela, czy też pozwala na obiecywanie sobie lub udzielanie wynagrodzeń i poborów wbrew przepisom §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, karany będzie przez Szefa Okręgowego lub specjalnego pełnomocnika pieniężną karą porządkową nieograniczonej wysokości w razie przekroczenia. Ta sama kara spotka tego, kto żąda lub udziela dogodniejszych warunków pracy, niż dopuszczalne są według przepisów niniejszego rozporządzenia. Przeciw orzeczeniu kary porządkowej wnieść można zażalenie do moich rąk.

(2) W ciężkich wypadkach będą orzeczone kary pozbawienia wolności według ustaw krajowych. Ściganie karne następuje na wniosek Szefa Okręgowego lub specjalnego pełnomocnika. Wniosek może być cofnięty.

§ 8.

Przepisy wykonawcze i uzupełniające, potrzebne do niniejszego rozporządzenia, wyda kierownik Wydziału Pracy Urzędu Generalnego Gubernatora.

§ 9.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym znosi się w Generalnym Gubernatorstwie rozporządzenie Naczelnego Szefa Administracji przy Naczelnym Dowództwie Wschodu o unormowaniu warunków pracy oraz o ochronie pracy na okupowanych polskich obszarach z dnia 17 października 1939 r. (Dz. Rozp. dla okup. obsz. w Polsce, str. 56).

Fünfte Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement.

Vom 14. Dezember 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 13) verordnet der Generalgouverneur:

§ 1

(1) Die in Sammelabkommen festgelegten Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen, die für Betriebe eines bestimmten Wirtschaftszweiges nach § 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 vorläufig weitergelten, sind innerhalb des örtlichen Geltungsbereichs der Sammelabkommen auch für solche deutsche und nicht-deutsche Betriebe oder Niederlassungen desselben Wirtschaftszweiges verbindlich, die bei Abschluss des Sammelabkommens noch nicht bestanden haben oder durch die Sammelabkommen nicht erfasst worden sind.

(2) Soweit die Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen in einem bisher nicht tarifgebundenen Betriebe von dem in Betracht kommenden Sammelabkommen abweichen, sind sie nach den Weisungen des Distriktschefs den Bedingungen des Sammelabkommens anzugleichen.

(3) Die Absätze 1 und 2 finden keine Anwendung, soweit für den in Betracht kommenden Wirtschaftszweig oder Betrieb vom Leiter der Abteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements oder vom Distriktschef eine Tarifordnung oder sonstige Anordnung zur Festsetzung der Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen erlassen worden ist.

(4) Über die Anwendbarkeit eines Sammelabkommens entscheidet in Zweifelsfällen der Distriktschef.

§ 2

(1) Der verantwortliche Leiter eines nicht tarifgebundenen Betriebes, für dessen Wirtschaftszweig in dem betreffenden Bezirk ein Sammelabkommen nicht besteht, hat spätestens bis zum 31. Januar 1941 die Entscheidung des Distriktschefs über die Gestaltung der Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen einzuholen.

(2) Bis zu demselben Zeitpunkt hat er dem Distriktschef Angaben über die bisherigen Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen zu machen, soweit sie von denen des in Betracht kommenden Sammelabkommens abweichen.

(3) Bei Eröffnung oder Wiedereröffnung von Betrieben sowie bei Errichtung von Baustellen ist vor Festsetzung der Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen die Entscheidung des Distriktschefs zu beantragen.

§ 3

Der Leiter der Abteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements und die Distriktschefs können für einzelne Beschäftigte, eine Gruppe von Beschäftigten, einzelne Betriebe oder eine Gruppe von Betrieben Anordnungen zur Gestaltung der Lohn- und sonstigen Arbeitsbedingungen treffen, sie können hierbei von Tarifordnungen, Sammelabkommen, Einzelarbeitsverträgen und von gesetzlichen Bestimmungen des ehemaligen polnische Staates, soweit sie den Inhalt des Arbeitsvertrages berühren, abweichen. Die Anordnungen bedürfen der Schriftform. Sie sind an die betroffenen Betriebe zu richten oder sonst in geeigneter Weise bekanntzugeben.

Piąte rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 o unormowaniu warunków i ochrony pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 14 grudnia 1940 r.

Celem wykonania rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 13) postanawiam:

§ 1.

(1) Ustalone w umowach zbiorowych warunki pracy i inne warunki pracy, obowiązujące na razie nadal dla zakładów oznaczonej gałęzi gospodarki stosownie do § 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r., są w obrębie miejscowego zakresu mocy obowiązującej umów zbiorowych, wiążące również dla takich niemieckich i nie niemieckich zakładów lub oddziałów tej samej gałęzi gospodarki, które w chwili zawarcia umowy zbiorowej jeszcze nie istniały lub umowami zbiorowymi nie zostały objęte.

(2) O ile warunki pracy i inne warunki pracy dotychczas nie związanej taryfą zakładu odbiegają od wchodzącej w rachubę umowy zbiorowej, należy je według wskazówek Szefa Okręgowego do warunków umowy zbiorowej przystosować.

(3) Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, o ile dla danej wchodzącej w rachubę gałęzi gospodarki lub zakładu wydana została przez Kierownika Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa lub przez Szefa Okręgowego ordynacja taryfowa lub inne zarządzenie dla ustalenia warunków pracy i innych warunków pracy.

(4) W wypadkach wątpliwych rozstrzyga Szef Okręgowy o możliwości zastosowania umowy zbiorowej.

§ 2.

(1) Odpowiedzialny kierownik nie związanej taryfą zakładu, dla którego gałęzi gospodarki w odnośnym okręgu nie ma umowy zbiorowej, ma najpóźniej do dnia 31 stycznia 1941 r. zasięgnąć rozstrzygnięcia Szefa Okręgowego o unormowaniu warunków pracy i innych warunków pracy.

(2) Do tego samego czasokresu ma on Szefowi Okręgowemu udzielić danych o dotychczasowych warunkach pracy i innych warunkach pracy, o ile odbiegają od warunków wchodzącej w rachubę umowy zbiorowej.

(3) Przy otwarciu lub ponownym otwarciu zakładów, jako też przy zatrudnieniu na budowie, należy przed ustaleniem warunków plac i innych warunków pracy wnieść o rozstrzygnięcie Szefa Okręgowego.

§ 3.

Szef Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa oraz Szefowie Okręgowi mogą dla poszczególnych zatrudnionych, grupy pracowników, poszczególnych zakładów lub grupy zakładów wydać zarządzenie celem unormowania warunków pracy i innych warunków pracy; mogą przy tym stosować odchylenia od ordynacji taryfowych, umów zbiorowych, poszczególnych umów o pracę oraz od ustawowych postanowień byłego państwa polskiego, o ile dotyczą treści umowy o pracę. Zarządzenia te wymagają formy piśmiennej. Należy je kierować do odnośnych zakładów lub w inny właściwy sposób obwieścić.

§ 4

Der § 2 der Ersten Durchführungsverordnung vom 1. November 1939 zur Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement (Vorordnungsblatt GGP. S. 20) erhält folgende Fassung:

„(1) Die Tarifordnungen sowie ihre Änderung und Aufhebung werden im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement bekanntgemacht.

(2) Die Bekanntmachung von Tarifordnungen für Arbeiter und Angestellte des öffentlichen Dienstes erfolgt im Verordnungsblatt für das Generalgouvernement.

(3) Die Abs. 1 und 2 sind auf Sammelabkommen sinngemäss anzuwenden“.

§ 5

(1) Wer den Vorschriften dieser Durchführungsverordnung oder den auf Grund derselben erlassenen Anordnungen oder einer Tarifordnung oder einem Sammelabkommen zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden. Zur Stellung des Antrags sind der Leiter der Abteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements und die Distriktschefs befugt.

(3) Wird der Antrag auf Strafverfolgung nicht gestellt oder zurückgenommen, so können die im Abs. 2 genannten Stellen gegen die schuldigen Personen Ordnungsstrafen bis zu unbeschränkter Höhe festsetzen. Die Festsetzung erfolgt durch schriftlichen Bescheid.

§ 6

Diese Durchführungsverordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Berufsausbildung.

Die Industrie- und Handelskammer erinnert die Kaufleute und Industriellen des Distrikts an die Pflicht, Lehrverträge aus dem Handel und der Industrie binnen 14 Tagen nach ihrem Abschluss bei der Industrie- und Handelskammer registrieren zu lassen.

Der Erfüllung dieser Pflicht seitens der Unternehmer kommt gegenwärtig eine besondere Bedeutung zu, da nur auf Grund eines in der Kammer registrierten Vertrags die Lehrlinge eine Arbeitskarte erhalten können (Verordnung vom 20. XII. 1940 G.G. I. S. 377).

Der Vertrag muss schriftlich in 3 gleichlautenden Exemplaren eingereicht werden. Die Kammer hat Mustervordrucke für Verträge vorrätig. Die sinngemäss ausgefüllten Vordrucke sind vom Unternehmer samt einer Gebühr von 10 Zl. an die Kammer einzusenden. Dasselbst werden die Vertragsexemplare mit der Registernummer versehen, amtlich bestätigt und sodann unmittelbar dem Unternehmer zurückgesandt. Ein Exemplar behält die Kammer als Beilage zur Lehrrolle.

Gleichzeitig erinnert die Kammer an folgendes:

(1) Das Gewerberecht bestimmt nicht die Dauer der Lehrzeit; die Lehrzeit darf nur nicht 4 Jahre überschreiten; nach dem Gewohnheitsrecht hat sich die Lehrzeit in der Industrie auf 3 Jahre, im Handel auf 2—3 Jahre herausgestellt;

(2) unentgeltliche Beschäftigung von Lehrlingen ist verboten;

(3) der Lehrling hat vor seiner Aufnahme den Nachweis der erfüllten Schulpflicht (7 Jahre Unterricht) zu erbringen;

§ 4.

§ 2 pierwszego rozporządzenia wykonawczego z dnia 1 listopada 1939 r. do rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. str. 20) otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Ordynacje taryfowe, jak również ich zmiana i uchylenie, ogłasza się w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Ogłaszanie ordynacji dla robotników i pracowników służby publicznej następuje w Dzienniku rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa.

(3) Ust. 1 i 2 należy odpowiednio stosować do umów zbiorowych“.

§ 5.

(1) Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia wykonawczego, albo zarządzeniom na jego podstawie wydanym, albo ordynacjom taryfowym lub umowie zbiorowej, karany będzie więzieniem i grzywną, albo jedną z tych kar.

(2) Ściganie następuje tylko na wniosek. Wniosek może być cofnięty. Do złożenia wniosku uprawnieni są Kierownik Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa i Szefowie Okręgów.

(3) W przypadku niezłożenia lub cofnięcia wniosku o ściganie, mogą wymienione w ust. 2 władze wymierzyć winnym kary porządkowe do nieograniczonej wysokości. Wymiar następuje za pomocą piśmiennego zawiadomienia.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Wykształcenie zawodowe.

Izba Przemysłowo - Handlowa pozwala sobie przypomnieć kupcom i przemysłowcom dystryktu o obowiązku rejestracji w Izbie zawartych umów o naukę w handlu i w przemyśle w ciągu 14 dni.

Wypełnienie tego obowiązku przez przedsiębiorstwa ma obecnie szczególne znaczenie, ponieważ jedynie na podstawie umowy zarejestrowanej w Izbie uczniowie mogą otrzymać kartę pracy (Rozp. z 20. 12. 40, GG. I. str. 377).

Umowę należy sporządzić pisemnie w 3 równobrzmiących egzemplarzach, których drukowane formularze przechowywane są w Izbie. Odpowiednio wypełnione druki winni przedsiębiorcy przesłać do Izby wraz z opłatą w wysokości 10 złotych, gdzie druki zostaną zaopatrzone w numer rejestracyjny, urzędowo zaświadczone i odesłane wprost do przedsiębiorcy. Jeden egzemplarz pozostaje w Izbie jako załącznik do rejestru. Równocześnie Izba przypomina co następuje:

1. Prawo przemysłowe nie ustala czasu trwania nauki, nie powinien on jednak przekraczać 4-eh lat. Według prawa zwyczajowego czas trwania nauki został ustalony na 3 lata w przemyśle i na 2—3 lata w handlu.

2. Bezplatne zatrudnianie ucznia jest niedozwolone.

3. Uczeń winien przed przyjęciem go przedłożyć dowód wypełnionego obowiązku szkolnego (7 lat nauki).

(4) falls ein Lehrling das 21. Lebensjahr noch nicht erreicht hat, muss auch der gesetzliche Vertreter des Lehrlings (Vater, Vormund) den Lehrvertrag mit unterschreiben;

(5) Lehrlinge unter 18 Jahren haben während der Lehrzeit die Fortbildungsschule zu besuchen;

(6) die Auflösung des Lehrvertrages ist nur in den vom Gewerberecht genau festgestellten Fällen möglich, die in dem Musterformular des Lehrvertrages aufgezählt sind;

(7) im Falle ordnungsgemässer Beendigung der Lehre hat der Unternehmer dem Lehrling binnen 8 Tagen über die zugebrachte Lehrzeit ein Zeugnis auszustellen.

(8) alle Änderungen während der Lehrzeit sowie die Beendigung der Lehre überhaupt sind der Kammer laufend zu melden. Schliesslich macht die Kammer darauf aufmerksam, dass der Begriff *Gewerbelehre* nicht mit dem Begriff *Gewerbepaxis* zu verwechseln ist. Die *Gewerbepaxis* ist nämlich eine praktische Ergänzung theoretischer in der Fachschule erworbener Kenntnisse für Absolventen eines Lyzeums oder eines Gymnasiums oder einer ähnlichen Lehranstalt, die unmittelbar nach Beendigung ihres Studiums im Handel oder der Industrie tätig sind.

4. Jeżeli uczeń nie przekroczył wieku 21 lat, ustawowy zastępca jego (ojciec, opiekun) winien również podpisać umowę.

5. Uczniowie nie mający 18 lat muszą podczas czasu trwania nauki uczęszczać do szkoły dokształcającej.

6. Rozwiązanie umowy jest możliwe tylko w wypadkach dokładnie ustalonych przez prawo przemysłowe i podanych w formularzu umowy.

7. Po należytych ukończeniu nauki przedsiębiorca wydaje uczniowi świadectwo ukończenia nauki w ciągu 8 dni.

8. O wszelkich zmianach, powstałych w ciągu trwania nauki i o jej ukończeniu winien przedsiębiorca zawiadomić natychmiast Izbę.

W końcu Izba pozwala sobie zwrócić uwagę na to, że nie należy mieszać pojęcia „nauka w przemyśle” z „praktyką przemysłową”. Praktyka przemysłowa jest mianowicie praktycznym uzupełnieniem teoretycznych wiadomości, zdobytych w szkole zawodowej przez absolwentów liceum, gimnazjum lub podobnego zakładu naukowego, którzy natychmiast po ukończeniu studiów przystępują do pracy w handlu lub w przemyśle.

Verkehr.

Verlängerung von Ausnahme-Tarifen.

Kartoffeln.

Die Geltungsdauer des am 31. Dezember 1940 ausser Kraft tretenden Ausnahmetarifs Nr. 7 für die Beförderung von Kartoffeln im Binnenverkehr des Generalgouvernements wurde bis zum 30. Juni 1941 verlängert.

Holz.

Die Geltungsdauer des am 31. Dezember 1940 ausser Kraft tretenden Ausnahmetarifs Nr. 7 für die Beförderung von Brennholz in Rundhölzern und gespalten (bis 16 cm Stärke und bis 2 m Länge) im Binnenverkehr des Generalgouvernements wurde bis zum 30. Juni 1941 verlängert.

Steine.

Die Geltungsdauer des am 31. Dezember 1940 ausser Kraft tretenden Ausnahmetarifs Nr. 5 für unbearbeitete sowie mechanisch oder mit der Hand zerkleinerte Steine zum Strassenbau im Gebiete des Generalgouvernements wurde bis zum 30. Juni 1941 verlängert.

Ton.

Die Geltungsdauer des am 31. Dezember 1940 ausser Kraft tretenden Ausnahmetarifs Nr. 1 für die Beförderung im Binnenverkehr des Generalgouvernements von feuerfestem Ton, Erde, Sand, Kies und Grand wurde bis zum 30. Juni 1941 verlängert.

Düngemittel.

Die Geltungsdauer des am 31. Dezember 1940 ausser Kraft tretenden Ausnahmetarifs Nr. 3 für die Beförderung von Kali-, Stickstoff-, Phosphor- und Kalkdünger im Binnenverkehr des Generalgouvernements wurde bis zum 30. Juni 1941 verlängert.

Komunikacja.

Przedłużenie taryf wyjątkowych.

Ziemniaki.

Taryfa wyjątkowa Nr. 7 na przewóz świeżych ziemniaków w obrocie wewnętrznym Generalnego Gubernatorstwa, wygasająca z końcem 1940 roku, została przedłużona na następne półrocze.

Drzewo.

Taryfa wyjątkowa Nr. 4 na przewóz drewna opałowego w okrągłakach i lupanego, grubości do 16 cm i długości do 2 metrów, w obrocie wewnętrznym Generalnego Gubernatorstwa, wygasająca z dniem 31 grudnia 1940 roku — została przedłużona do dnia 30 czerwca 1941 roku.

Kamienie.

Taryfa wyjątkowa Nr. 5 na przewóz kamieni surowych oraz mechanicznie lub ręcznie rozdrobnionych, do budowy dróg na terenie Generalnego Gubernatorstwa, wygasająca z dniem 31 grudnia 1940 roku — została przedłużona do końca czerwca br.

Glina.

Taryfa wyjątkowa Nr. 1 na przewóz gliny ogniotrwalej, ziemi, piasku, szutru i mialu w obrocie wewnętrznym Generalnego Gubernatorstwa, wygasająca z dniem 31 grudnia 1940 r., została przedłużona do dnia 30 czerwca 1941 roku.

Nawozy sztuczne.

Taryfa wyjątkowa Nr. 3 na przewóz nawozów sztucznych potasowych, azotowych, fosforowych i wapiennych w obrocie wewnętrznym Generalnego Gubernatorstwa, wygasająca z dniem 31 grudnia 1940 r., została przedłużona do dnia 30 czerwca 1941 roku.

Gleichzeitig wurde die sog. Reexpeditionsklausel aufgehoben. Das Verbot der Auflieferung von Waren, die nicht im Bedienungsbereich der Versandbahnhöfe erzeugt werden, wurde bloss für Kalkdünger aufrechterhalten.

Änderung der Stellgebühr.

Die Stellgebühr wird erhoben, wenn der Absender den Antrag stellt, dass die Eisenbahn die Wagen auf anderen als den eisenbahnseitig allgemein zur Aufladung oder Entladung des betreffenden Gutes bestimmten Gleisen bereitstellt.

Die Stellgebühr betrug bisher Zl. 2,80 für den Wagen bei Kohlen- und Kokssendungen sowie Zl. 2,60 bei den sonstigen Gütern.

Mit Anordnung vom 20. Januar 1941 hat die Eisenbahn verfügt, dass bei Kohlen- und Kokssendungen Zl. 2,60 und bei den sonstigen Gütern Zl. 2,80 als Stellgebühr erhoben werden.

Frachtbezahlung im Auslandsverkehr.

Die Anordnung über die Anwendung des intern. Übereinkommens für den Eisenbahnfrachtverkehr (I. Ü. G.) wurde durch die Vorschrift ergänzt, dass ausländische Frachten und sonstige ausländischen Gebühren stets beim ausländischen Versand- oder Empfangsbahnhof beglichen werden müssen.

Einführung des Intern. Eisenbahngütertarifs auf der Ostbahn.

Mit Wirkung vom 1. Januar 1941 wurde der ab 1. X. 1938 geltende Intern. Eisenbahngütertarif (IGT) auf die Eisenbahnstrecken der Ostbahn ausgedehnt.

Fehlleitungen von Postsendungen.

Vom Postamt Pulawy erhalten wir folgende Zuschrift:

Die in Lublin aufgelieferten Zeitungsbunde für den nördlichen Teil des Kreises Pulawy müssen auf das Postamt Deblin — Irena geleitet werden. Durch die Bezeichnung „Kreis Pulawy“ erhalten diese Sendungen eine Fehlleitung nach Pulawy.

Die postalische Bezeichnung nach Pulawy.

- 1) Ryki über Deblin — Irena (Distrikt Lublin)
- 2) Sobieszyn über Deblin — Irena (Distrikt Lublin)
- 3) Trojanow „ „ „ „ „
- 4) Kloczew „ „ „ „ „
- 5) Steżyca „ „ „ „ „
- 6) Bobrowniki „ „ „ „ „
- 7) Ulez „ „ „ „ „

Die Bezeichnung — Kreis Pulawy — ist daher in den Anschriften nicht anzuwenden.

Auch die übrige Brief- und Paketpost erhält vielfach durch die ungenügende postalische Bezeichnung Fehlleitung auf Pulawy und erreicht dadurch bedeutend später ihr Ziel.

Für die übrigen Postorte des Kreises Pulawy — heisst die Bezeichnung = über Pulawy (Distr. Lublin) wie z. B. Opole über Pulawy (Distrikt Lublin). Nachstehende Orte werden auf Pulawy (Distrikt Lublin) geleitet:

Opole und Kazimierz-Dolny über Pulawy (Distr. Lublin), Baranow, Garbow, Golomb, Josefow, Janowiec, Karczmiska, Konskowola, Klementowice, Kurów, Markuszow, Nalenczow, Niezabitow, Kamien, Sadurki, Wilkow/Weichsel, Wornwolnica, Zyrzan über Pulawy (Distrikt Lublin).

In Zukunft wird gebeten, die Anschriften der Sendungen dementsprechend zu berichtigen.

Równocześnie została uchylona klauzula dowozowa. Ograniczenie dotyczące zakazu nadawania do przewozu towarów niewyprodukowanych w miejscowości ciężącej do stacji nadania, pozostawiono jedynie dla nawozów wapiennych.

Zmiana opłat za podstawienie wagonu.

Oplata za podstawienie wagonu pobierana jest w tym wypadku, gdy nadawca żąda, aby kolej podstawiała mu wagony na inne tory niż te, które są zwykle przeznaczone przez kolej do ladowania lub wyladowania danego towaru.

Oplata za podstawienie wynosiła dotychczas: zł 2,80 od wagonu przy przesyłkach węgla i koksu, oraz 2,60 zł przy pozostałych towarach.

Zarządzeniem z dnia 20 stycznia 1941 r. koleje poleciły pobierać opłatę zł 2,60 przy przewozie węgla i koksu, zaś zł 2,80 przy pozostałych towarach.

Opłaty przewozowe w obrocie z zagranicą.

Do rozporządzenia o stosowaniu Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (I. Ü. G.) wprowadzono postanowienie nakładające obowiązek opłacania przewoźnego zagranicznego i innych należności zagranicznych — zawsze na zagranicznej stacji nadania lub przeznaczenia.

Wprowadzenie międzynarodowej taryfy kolejowej dla Ostbahn.

Z dniem 1 stycznia 1941 roku Taryfa Międzynarodowa na przewóz towarów kolejami żelaznymi (I. G.T.) obowiązująca od 1. 10. 1938 r. — została rozciągnięta na linie Kolei Wschodniej.

Falszywe kierowanie przesyłek pocztowych.

Z Urzędu Pocztowego w Pulawach otrzymaliśmy następujące zawiadomienie:

Wysyłane z Lublina pakiety gazet do północnej części powiatu Pulawy należy kierować do Urzędu Pocztowego Deblin — Irena. Adres „powiat Pulawy“ kieruje te przesyłki fałszywie do Pulaw.

Adresy pocztowe miejscowości, o które chodzi, brzmią:

- 1) Ryki przez Pulawy — Deblin — Irena (pow. Lublin),
- 2) Sobieszyn przez Deblin — Irena (pow. Lublin),
- 3) Trojanów „ „ „ „ „
- 4) Kloczew „ „ „ „ „
- 5) Steżyca „ „ „ „ „
- 6) Bobrowniki „ „ „ „ „
- 7) Ulez „ „ „ „ „

Nie należy więc używać określenia „powiat Pulawy“.

Listom i paczkom nadaje się także kierunek niewłaściwy przez adresowanie na Pulawy, co powoduje częste opóźnienie w ekspedycji.

Dla pozostałych miejscowości pocztowych powiatu Pulawy — należy podawać — „przez Pulawy“ (pow. Lublin), jak np. Opole przez Lublin (pow. Lublin). Na Pulawy należy kierować pocztę do następujących miejscowości:

Opole i Kazimierz Dolny przez Pulawy (pow. Lublin), Baranów, Garbów, Golomb, Józefów, Janowice, Karczmiska, Końskowola, Klementowice, Kurów, Markuszów, Nalęczów, Niezabitów, Kamień, Sadurki, Wilków/Wisłą, Wąwolnica, Zyrzyn przez Pulawy (pow. Lublin).

W przyszłości prosi się o kierowanie przesyłek według podanych powyżej wskazówek.

Zinssätze im Generalgouvernement.

Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement hat eine Anordnung über die Höchstzinssätze für Einlagen der Nichtbankierkundschaft bei Kreditinstituten erlassen. Damit wird die Sparfreudigkeit erhöht und die Kapitalsbildung gefördert werden.

Für tägliche Gelder sind ab 1. Januar 1941 höchstens 1% jährlich Zinsen zu zahlen.

Täglich fällige Gelder sind Einlagen in laufender Rechnung oder auf anderen Konten, für die keine Kündigungsfrist oder feste Laufzeit oder nur eine solche von weniger als einem Monat vereinbart ist, und für welche kein Einlagenbuch oder Sparkassenbuch angelegt worden ist.

Für Kündigungsgelder mit einer Kündigungsfrist von mindestens einem Monat bis weniger als drei Monaten beträgt der Höchstzinssatz $1\frac{1}{2}\%$, mit einer Kündigungsfrist von drei Monaten bis weniger als sechs Monaten höchstens $2\frac{1}{4}\%$ und für solche mit einer Kündigungsfrist von mindestens 6 Monaten und darüber höchstens 3%. Die Anordnung unterscheidet ferner feste Gelder.

Das sind solche Einlagen, die für einen bestimmten Zeitraum von mindestens einem Monat (30 Zinstage) hereingenommen und an einem bestimmten Tage fällig werden. Für feste Gelder ist die Anlegung eines Einlagenbuches oder Sparkassenbuchs unzulässig.

Die Höchstzinssätze für feste Gelder mit einer Laufzeit von mindestens einem Monat bis weniger als drei Monaten betragen höchstens $1\frac{1}{4}\%$, mit einer Laufzeit von drei Monaten bis weniger als sechs Monaten höchstens 2% und mit einer Laufzeit von mindestens 6 Monaten und darüber höchstens $2\frac{3}{4}\%$.

Die Spareinlagen. Einlagen auf ein Sparkassenbuch, „Bucheinlagen“ genannt, sind Einlagen, die nicht dem Zwecke des Zahlungsverkehrs, sondern der Anlage dienen und als solche insbesondere durch Anlegung von Einlagenbüchern (Sparkassenbücher) gekennzeichnet sind. Über sie darf durch Überweisung nicht verfügt werden. Eine Einlösung von Schecks zu Lasten von Bucheinlagen ist unzulässig.

Die Höchstzinssätze für derartige Spareinlagen betragen mit gewöhnlicher Kündigungsfrist 2%, mit besonders vereinbarter Kündigungsfrist von mindestens 1 Monat bis weniger als 3 Monaten $1\frac{3}{4}\%$, von mindestens 3 Monaten bis höchstens 6 Monaten $2\frac{1}{2}\%$, von mindestens 6 Monaten und darüber hinaus 3%.

Rückzahlungen. Auf jedes Sparkassenbuch dürfen im Jahre 1941, sofern keine längere Kündigungsfrist vereinbart ist, Rückzahlungen ohne Kündigung nur bis zum Betrag von Zl. 1000,— im Monat geleistet werden. Als Monat ist hier ein Zeitraum von Zinstagen zu verstehen. Die Rückzahlungen höherer Beträge setzt Kündigung voraus; die Kündigungsfrist beträgt 3 Monate.

Überschreitungen der festgesetzten Höchstzinssätze sind unzulässig. Als unzulässige Überschreitungen gelten auch die Gewährung sonstiger Vergütungen für die Überlassung von Einlagen. Ebenso unzulässig ist die Vergütung von Zinsen für Altguthaben.

Verstöße gegen die Anordnung werden mit Ordnungsstrafen bis zu 10.000 Zl. bestraft.

Stawki procentów w Gen. Gubernatorstwie.

Szef Nadzoru Bankowego Generalnej Gubernii wydał zarządzenie w sprawie maksymalnej stopy procentowej dla wkładów klienteli nie bankierskiej, złożonych w instytucjach kredytowych.

Zarządzenie to ma na celu ożywienie ruchu oszczędnościowego i szybsze kształtowanie ruchu kapitałowego.

Wkłady „z dnia“ procentuje się od 1 stycznia 1941 najwyżej na 1% rocznie.

Owe wkłady „z dnia“ są to wkłady na bieżącym rachunku lub na innych kontach, które nie są określone jakimś terminem, lub podlegają operacjom w okresie krótszym niż miesiąc. Dla tych wkładów nie zakłada się specjalnych ksiąg wkładowych lub książeczek oszczędnościowych.

Wkłady z terminem od minimum 1 miesiąca do okresu krótszego niż 3 miesiące oprocentowane są najwyżej na $1\frac{1}{2}\%$, z terminem od 3 miesięcy do okresu krótszego niż 6 miesięcy najwyższa stopa procentowa wynosi $2\frac{1}{4}\%$, z terminem od 6 miesięcy najmniej i w wyższej stopie wynosi najwyżej 3%.

Rozporządzenie wprowadza prócz tego wkłady stałe. Są to wkłady, które dla okresu co najmniej 1 miesiąca (30 dni) są przyjmowane i w pewnym określonym dniu mają być podjęte. Zakładanie książki wkładowej, lub oszczędnościowej dla tych pieniędzy nie jest dopuszczalne. Najwyższa stopa procentowa dla tych wkładów w okresie najmniej od 1 miesiąca do okresu krótszego niż 3 miesiące wynosi $1\frac{1}{4}\%$, od 3 miesięcy do okresu krótszego niż 6 miesięcy 2%, od okresu co najmniej 6-miesięcznego, i w wyższej stopie procentowa wynosi najwyżej $2\frac{3}{4}\%$.

Wkłady oszczędnościowe są to wkłady, które nie służą ruchowi pieniężnemu, ale oszczędności. Wyróżnia się je przez zakładanie książeczek oszczędnościowych. Z tych książeczek nie można dokonywać przelewów.

Obciążanie wkładów w książce przez wykupywanie czeków jest niedopuszczalne. Najwyższa stopa procentowa dla takich wkładów wynosi przy zwykłym terminie wypowiedzenia 2%, przy terminie wypowiedzenia specjalnie ustalonym w okresie od minimum 1 miesiąca do okresu krótszego niż 3 miesiące $1\frac{3}{4}\%$ od 3 miesięcy do okresu krótszego niż 6 miesięcy $2\frac{1}{2}\%$, od okresu co najmniej 6-miesięcznego i w wyższej — 3%.

Wyplaty. Na każdą książeczkę oszczędnościową wolno w r. 1941 dokonywać wyplat bez wypowiedzenia tylko do wysokości 1.000 zł miesięcznie, jeśli przedtem nie umówiono dłuższego terminu wypowiedzenia. Miesiąc rozumie się tu jako okres 30-dniowy. Wyplatę wyższych kwot musi poprzedzić zgłoszenie terminu wypowiedzenia. Termin wypowiedzenia wynosi 3 miesiące. Przekraczanie ustalonej maksymalnej stopy procentowej jest niedopuszczalne. Za wykroczenie uważa się także udzielanie jakichkolwiek premii za niepodejmowanie wkładów. Niedopuszczalne jest także premiowanie procentów za kapitał. Nieprzestrzeganie tych przepisów pociąga za sobą karę do 10.000 złotych.

Befreiung von der Umsatzsteuer.

Unter Hinweis auf den am 1. Mai ab laufenden äussersten Termin für die Abgabe von Steuererklärungen zur Umsatzsteuer erinnern wir daran, dass juristische Personen ihre Steuererklärungen für jeden einzelnen Betrieb, bezw. für jedes einzelne Unternehmen auszufüllen und sie bei dem für jeden einzelnen Betrieb und für jedes Unternehmen örtlich zuständigen Steueramt abzugeben haben. Von der Umsatzsteuer sind gemäss Art. 3 des Gesetzes über die Umsatzsteuer vom 4. Mai 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 34, Pos. 292) unter anderem befreit:

- 1) der Verkauf von Erzeugnissen des eigenen oder gepachteten landwirtschaftlichen Betriebes, die nicht in Industriebetrieben verarbeitet wurden, insofern der Verkauf ohne Erhaltung ständiger, ausserhalb der eigenen oder gepachteten Grundstücke gelegenen Verkaufsstellen erfolgt. Unter den Begriff der Landwirtschaft fallen im Sinne des Gesetzes auch Forstwirtschaft, Gartenbau, Viehzucht, Jagdwirtschaft, Bienenzucht, Fischzucht und Fischfang in offenen oder geschlossenen Gewässern im Sinne oder Bestimmungen des Gesetzes über den Fischfang. Jedoch sind umsatzsteuerpflichtig: der Verkauf von Erzeugnissen der Molkereiwirtschaft, die im Bereiche einer Stadtgemeinde geführt wird und nicht den Charakter eines landwirtschaftlichen Betriebes hat, sowie der Verkauf von Holz aus Abholzungen, die von Kaufleuten vorgenommen werden;
- 2) das Verpachten und Vermieten von Grundstücken oder deren Teilen, wobei jedoch die Vermietung von Räumen in Ausübung des Beherbergungsgewerbes (Hotels, Pensionen, Herbergen u. dgl.) steuerpflichtig ist;
- 3) langfristige Kreditgeschäfte;
- 4) Leistungen gegen Entgelt, welches der Einkommensteuer gemäss Abschnitt II des Staatseinkommensteuergesetzes unterliegt;
- 5) Leistungen, welche vorwiegend in körperlicher Arbeit bestehen, die nicht Erzeugung oder Verarbeitung zum Zweck hat und die auch nicht als Handwerk im Sinne der Gewerbeordnung anzusehen ist;
- 6) der Exportverkauf, welcher auf eigene Rechnung oder auf Rechnung inländischer Ausfuhrunternehmen getätigt wird, sowie Umsätze mit ausländischen Firmen, die sich aus dem aktiven Veredelungsverkehr ergeben, vorausgesetzt, dass diese Umsätze durch ordnungsmässig geführte Handelsbücher nachgewiesen werden;
- 7) Dienstleistungen der See- und Luftschiffahrtsgesellschaften;
- 8) Leistungen der kommunalen Sparkassen, der Gemeinde, Anleihesparkassen, der Angestellten Versicherungskassen sowie der von Arbeiterverbänden geführten und freiberuflichen Kassen;
- 9) Erzeugungstätigkeit, Verarbeitung sowie Dienstleistungen, sofern sie handwerkemässigen Charakter besitzen, insbesondere das Volks- und Hausgewerbe, die Heimarbeit sowie das Handwerk, welche als Nebenbeschäftigung von Landwirten und landwirtschaftlichen Arbeitern ohne Hilfskräfte in einem durch Verordnung des Finanzministers festgesetzten Umfang ausgeübt wird;
- 10) das Lohnkutschers-, Fuhrwerk- und Krafttaxameterdroschkengewerbe, sofern dieses Gewerbe persönlich oder unter Beteiligung von höchstens einem Familienmitglied ausgeübt wird;
- 11) die Herausgabe von Tagesblättern und anderen periodischen Zeitschriften;

Zwölfmienie od podatku obrotowego.

W związku z upływającym z dniem 1 maja ostatecznym terminem składania zeznań podatkowych przypominamy, że osoby prawne są obowiązane składać zeznania podatkowe dla każdego pojedynczego zakładu przemysłowego wzgl. przedsiębiorstwa. Zeznanie ma być złożone w Urzędzie Skarbowym, do którego dane przedsiębiorstwo wzgl. zakład przemysłowy przynależą. Stosownie do art. 3 ustawy o podatkach obrotowych z 4 maja 1938 (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292) od podatku obrotowego między innymi zwalnia się:

- 1) sprzedaż wytworów, pochodzących z własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego, których nie przerabia się w zakładach przemysłowych i których nie sprzedaje się w miejscach, leżących poza granicami własnego lub dzierżawionego gruntu. Pod pojęcie „gospodarstwo rolne“ podpadają tu także w sensie prawnym gospodarstwa leśne, ogrodnicze, hodowla bydła, myślistwo, pszczelarstwo, hodowla ryb i rybołówstwo na otwartych lub zamkniętych wodach w myśl ustawy o rybołówstwie. Sprzedaż wytworów mleczarskich, które wytwarzane są w obrębie gminy miejskiej i które nie mają charakteru przedsiębiorstwa rolnego, jak też i sprzedaż drzewa z wyrębu, dokonywana przez kupców, podlegają opodatkowaniu,
- 2) zwolnione od podatku są: dzierżawa i wynajem gruntów lub ich części, — jednak wynajem lokali służących przedsiębiorstwom hotelarskim (hotele, pensjonaty, gospody) podlega opodatkowaniu,
- 3) zwolnione są od podatku długoterminowe transakcje kredytowe,
- 4) wynagrodzenia za pracę, które w myśl ust. II Państw. Ustawy Podatkowej objęte są podatkiem dochodowym,
- 5) praca w znaczeniu fizycznej robocizny, której celem nie jest wytwarzanie lub przeróbka materiałów i która w myśl porządku przemysłowego nie ma znaczenia pracy rzemieślniczej,
- 6) sprzedaż eksportowa, przeprowadzana na własny rachunek lub na rachunek krajowych przedsiębiorstw wywozowych i obroty z firmami zagranicznymi, które wynikają z czynnego ruchu twórczego, pod tym jednak warunkiem, że obroty te będą ujawniane w prowadzonych przepisowo księgach,
- 7) czynności służbowe towarzystw żegluga morskiej i powietrznej,
- 8) czynności Kas Oszczędności Komunalnych, gminnych, Kas Pożyczkowych, Ubezpieczalni i kas, prowadzonych przez związki wolnych zawodów,
- 9) wytwórczość, przeróbka materiałów, czynności służbowe o charakterze rękodzielniczym, wytwórczość ludowa i chałupnictwo, prowadzone jako zajęcie uboczne przez rolników i robotników rolnych bez sił pomocniczych w zakresie przewidzianym przez Ministra Skarbu,
- 10) praca woźniców, dorożkarzy, kierowców taksówek, jeśli pracę tę wykonuje się osobiście lub przy udziale najwyżej jednego z członków rodziny,
- 11) wydawnictwo dzienników i różnych periodyków,

12) das Vermieten möblierter Zimmer und die Führung von Speiseanstalten, insofern die Zahl der vermieteten Zimmer drei, und die Zahl der Kostgänger zehn nicht übersteigt.

In den §§ 13—27 der Durchführungsverordnung vom 19. April 1939 sind nähere Erläuterungen zu den einzelnen Gesetzschriften über Steuerbefreiungen enthalten.

Reichsmesseamt Leipzig.

Das Reichsmesseamt der Reichsmessestadt Leipzig hat dem Leiter der Industrie- und Handelskammer in Lublin, Herrn Dr. Kritz, bis auf weiteres die ehrenamtliche Vertretung des Reichsmesseamtes in Lublin übertragen.

Die Industrie- und Handelskammer erteilt allen Interessenten sowohl für Einkauf als auch Ausstellung auf der Leipziger Messe gern die erforderlichen Auskünfte.

Wir werden demnächst in diesem Mitteilungsblatt nähere Ausführungen über die Leipziger Messe bringen.

Vertretung von Firmen.

Wir teilen mit, dass sich die Firma F. Voelcker, Hamburg, Spitalstr. 16 für die Vertretung von Firmen des GG interessiert.

Eisenhüttengemeinschaft Ost.

Mit dem 1. Februar 1941 gelten Walzwerkserzeugnisse und Schmiedestücke der eisenschaffenden Werke des Generalgouvernements durch die Eisenhüttengemeinschaft Ost GmbH., Krakau als deren alleinige Verkaufsorganisation syndiziert.

12) wynajm umebLOWanych pokoi i prowadzenie jadłodajni, jeśli liczba wynajętych pokoi nie przekracza 3, a liczba stołowników 10.

W §§ 13—27 rozporządzenia wykonawczego z 19. 4. 1939 zamieszczone są bliższe wyjaśnienia do poszczególnych przepisów prawnych o zwalnianiu od podatków.

Targi Lipskie.

Urząd Targów Rzeszy Targowego Miasta Rzeszy Lipska mianował kierownika Izby Handlowo - Przemysłowej w Lublinie p. Dra P. Kritza honorowym zastępcą Urzędu Targów Rzeszy na miasto Lublin.

Izba Przemysłowo - Handlowa udziela chętnie potrzebnych informacji wszystkim zainteresowanym w sprawach połączonych z zakupem i eksponowaniem towarów na Targach Lipskich.

Prócz tego podamy w naszym biuletynie bliższe szczegóły o Targach Lipskich.

Przedstawicielstwo firm.

Zawiadamiamy, że Fa. F. Voelcker, Hamburg 1, Spitalstrasse 16, interesuje się zastępcstwami handlowymi firm Generalnego Gubernatorstwa.

Stowarzyszenie Hut Żelaznych Ost.

Z dniem 1 lutego 1941 centralizuje się sprzedaż wyrobów z żelaza walcowanego i kowalskiego, wyrabianego przez zakłady przemysłowe Generalnego Gubernatorstwa w „Tow. Hut Żelaznych“ (Eisenhüttengemeinschaft Ost G. m. b. H. Krakau).

DEUTSCHE BUCHHANDLUNG LUBLIN

LUBLIN, Krakauerstr. 58. Fernruf: 2441

Handelsgesellschaft Deutscher Kaufleute

im Generalgouvernement m. b. H.
BERLIN – KRAKAU – LUBLIN

Geschäftsstelle Lublin

Postfach 39.   Telefon: 14-65.

Zentrales Vermittlungs- und Vertretungsorgan
der in den Kreisen des Distrikts eingesetzten
Deutschen Handelsfirmen:

BARTH & KÖNENKAMP, LUBLIN—BILGORAJ
EICKE & LOHMANN, LUBLIN—PUŁAWY
G. L. GAISER, CHOLM—HRUBIESZOW
DEKAGE Handels A. G., ZAMOSC
WOERMANN & CO., KRASNYSTAW,
GOLLÜCKE & ROTHFOS, BIAŁA PODLASKA
C. F. CORSEN & CO., RADZYN PODL.
OVERBECK & CO. G. m. b. H., RADZYN PODL.
SCHMIDT & LUHMANN, KRASNIK Kreis JANOW

Handelsgesellschaft Deutscher Kaufleute

im Generalgouvernement m. b. H.
BERLIN – KRAKÓW – LUBLIN

Biuro w Lublinie

Skrzynka pocz. 39.   Teleton: 14-65.

Centralny organ pośrednictwa i przedstawiciel-
stwa niemieckich firm handlowych, znajdują-
cych się w powiatach Dystryktu Lubelskiego:

BARTH & KÖNENKAMP, LUBLIN—BILGORAJ
EICKE & LOHMANN, LUBLIN—PUŁAWY
G. L. GAISER, CHEŁM—HRUBIESZÓW
DEKAGE Spółka Akcyjna, ZAMOŚĆ
WOERMANN & CO, KRASNYSTAW
GOLLÜCKE & ROTHFOS, BIAŁA PODLASKA
C. F. CORSEN & CO, RADZYŃ PODL.
OVERBECK & CO, Sp. z o. o., RADZYŃ PODL.
SCHMIDT & LUHMANN, KRAŚNIK,
pow. Janowski.

Hauptbuchstelle

für Handel Gewerbe und Industrie
G. m. b. H.

Lublin, Chopinstrasse 3/4.

Tel. 27-56.

ÜBERNIMMT FÜHRUNG
UND ÜBERWACHUNG VON
BUCHHALTUNGEN, AUS-
ARBEITUNG VON BUCH-
ABSCHLÜSSEN, STEUERBE-
RATUNG UND KAUFMÄN-
NISCHE VERWALTUNGS-
ARBEITEN.

Głównie Biuro Księgowości

dla handlu, rzemiosła i przemysłu
Sp. z o. o.

Lublin, ul. Chopina 3/4.

Tel. 27-56

PROWADZI KSIĘGOWOŚĆ
I SPRAWUJE NADZÓR NAD
NIĄ, SPORZĄDZA BILANSE,
UDZIELA PORAD PODAT-
KOWYCH I ADMINISTRA-
CYJNYCH ZWIĄZANYCH
Z HANDELEM.

Gollücke & Rothfos

WAREN - GROSSHANDLUNG

BIALA-PODLASKA, FREIHEITSPLATZ 22

TELEFON 105.

Gollücke & Rothfos

HANDEL HURTOWY

BIALA PODLASKA, PLAC WOLNOŚCI 22

TELEFON 105.

Schmidt & Luhmann

NIEDERLASSUNG KRAŚNIK

GROSSHANDEL:

Eisenwaren,
Haushaltsartikel,
Geräte f. landwirt-
schaftlichen Bedarf,
Glas und Keramik,
Textilien.

Stammhaus: Bremen

Mitglied der Handelsgesellschaft Deutscher Kaufleute
im Generalgouvernement m. b. H. Berlin — Krakau.

Schmidt & Luhmann

ODDZIAŁ W KRAŚNIKU

HANDEL HURTOWY:

Towary żelazne,
Przedmioty gospo-
darstwa domowego,
Narzędzia rolnicze,
Szkło i ceramika,
Towary bławatne.

Centrala: Bremen

Członek Towarzystwa Händlowego Kupców Niemieckich
w Gubernii Generalnej, Sp. z o. o., Berlin — Kraków.

F. Röver & Sohn

HAMBURG — LUBLIN

Eier-Geflügel-Wild

Erfassung u. Kennzeichnung von Eiern
Schlachtgeflügel—Verwertung
EXPORT LEBENDER GÄNSE

LUBLIN: Telefon 2684. Städt. Schlachthof
ZAMOSC: Telefon 128. Lembergerstr. 134

F. Röver & Sohn

HAMBURG — LUBLIN

Jaja-Drób-Dziczyzna

Skup i znakowanie jaj
Rzeźnia drobiu — przerób
EKSPORT ŻYWYCH GĘSI

LUBLIN: Telefon 2684. Rzeźnia Miejska
ZAMOŚĆ: Telefon 128. ul. Lwowska 134

G. L. GAISER

CHOLM — HRUBIESZOW

Waren aller Art

GROSSHANDEL — KLEINHANDEL

ZWEIGSTELLEN: Włodawa, Sawin, Siedliszcze,
Wojślawice, Bełz, Waręż, Sokal, Zabuże, Uchanie
Grabowiec und Horodlo

G. L. GAISER

CHOLM — HRUBIESZÓW

Towary wszelkiego rodzaju

HANDEL HURTOWY i DETALICZNY

ODDZIAŁY: Włodawa, Sawin, Siedliszcze,
Wojślawice, Bełz, Waręż, Sokal, Zabuże, Uchanie
Grabowiec i Horodlo.

2005. 14855 / 1941/2-3

Barth & Könenkamp
Lublin, Krakauerstr. 72.
Telefon: 1197.   Telegramme: NAJADE
EXPORT – IMPORT
GROSSHANDEL
Vertretungen erster deutscher
Industriewerke.

Barth & Könenkamp
Lublin, Krakowskie Przedm. 72.
Telefon Nr. 1197.   Adres teleg.: NAJADE
EKSPORT – IMPORT
HANDEL HURTOWY
Przedstawicielstwo niemieckich zakładów
przemysłowych.

Corssen–Overbeck
GROSSHÄNDLER
im Kreise: RADZYN PODLASKI
STAMMHÄUSER
C. F. CORSSSEN & CO OVERBECK & CO G. m. b. H.
BREMEN   BREMEN
Anschriř: Radzyń-Podl., Pierackistr. 38.
Fernspr. 22. (Bahnhof Bedlno).

Corssen–Overbeck
HANDEL HURTOWY
w powiecie: RADZYŃ PODLASKI
CENTRALA
C. F. CORSSSEN & CO OVERBECK & CO Sp. z o. o.
BREMEN   BREMEN
Adres: Radzyń-Podl., ul. Pierackiego 38.
Telefon 22. (Stacja kolejowa Bedlno).

GALANTERIEWAREN
BIJOUTERIE
GROSSHANDEL
„LUB–HAN“
LUBLIN, CHOPINSTRASSE 35/2.
Ruf 20-89

GALANTERIA
BIŻUTERIA
HURT
„LUB–HAN“
LUBLIN, SZOPENA 35/2.
Tel. 20-89

Benutzt das
Übersetzungsbüro
DER INDUSTRIE- UND HANDELSKAMMER
Lublin, Okopowastr. 16 (parterre).
Die Industrie- und Handelskammer übernimmt gegen
mässige Gebühr durch geschulte Kräfte für alle Ge-
werbetreibenden des Distrikts Übersetzungen, Gesuche
und Anträge.

Należy korzystać
z Biura Tłumaczeń
IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ
w Lublinie, ul. Okopowa 16 (parter).
Izba Przemysłowo-Handlowa w Lublinie załatwia
wszystkim przedsiębiorstwom w Dystrykcie za niską
opłatą przy pomocy swych sił fachowych wszelkie
tłumaczenia, podania i prośby.

Verlag: Industrie- und Handelskammer Lublin. Druck: Buchdruckerei Adam Szczuka, Lublin, Zamojskastr. 12. Fernspr. 22-98
Einzelnummer des Heftes: 1 Zl. Anzeigen: 1/4 Seite zweisprachig Zl. 50,—. Das Mitteilungsblatt erscheint monatlich.
Redaktionsschluss am 15. jeden Monats
Wydawnictwo: Izba Przemysłowo-Handlowa. Druk: Lubelskie Zakłady Graficzne—Adam Szczuka, Lublin, Zamojska 12. Telefon 22-98.
Ogłoszenia: 1/4 str. w dwóch językach 50 zł. Biuletyn informacyjny wychodzi raz w miesiącu.
Redakcję numeru zamyka się 15-go każdego miesiąca.